

รายงานวิจัย

อิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของ
ผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

INFLUENCE OF UTILIZATION OF FINANCIAL REPORTS AFFECTING
DECISION-MAKING OF PRODUCTION INDUSTRY ADMINISTRATORS ON
EASTERN ECONOMIC CORRIDOR (EEC)

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมขวัญ ศรีบุญยงค์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2560

TNI

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

อิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของ
ผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

INFLUENCE OF UTILIZATION OF FINANCIAL REPORTS AFFECTING
DECISION-MAKING OF PRODUCTION INDUSTRY ADMINISTRATORS ON
EASTERN ECONOMIC CORRIDOR (EEC)

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมขวัญ ทรัพย์บุญยงค์
คณะบริหารธุรกิจ

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

TTNI

(ก)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องอิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) และศึกษาผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 382 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจผลิตอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า มีระยะเวลาการดำเนินงานอยู่ระหว่าง 6 ถึง 10 ปี มีการจัดหาระบบบัญชีโดยจ้างสำนักงานบัญชี มีแหล่งเงินทุนเริ่มแรกมาจาก หุ้นส่วน มีความต้องการกู้ยืมเงินแต่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินและประสิทธิผลอยู่ในระดับค่อนข้างมาก การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อประสิทธิผล ลักษณะทางโครงสร้างธุรกิจด้านการจัดหาระบบทางบัญชีต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่างกัน

คำสำคัญ: อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC), รายงานทางการเงิน, การเข้าถึงแหล่งเงินทุน, การวิเคราะห์อัตราส่วน, งบการเงิน

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

Abstract

The research topic is influence of utilization of financial reports affecting decision-making of operators of the manufacturing industry on the East Economic Corridor (EEC). The purpose of this research to study the access to finance and the effectiveness of the manufacturing industry on the Eastern Economic Corridor (EEC) and study on the impact of utilization of financial reporting on access to finance and operational efficiency of the manufacturing industry on the Eastern Economic Corridor (EEC). This research used survey questionnaire which were sent to the owner's of registered EEC. Data were collected from 382 EEC industrial operators in the Eastern Seaboard area. The findings are most respondents engaged in electronic and electrical production. The operating period is between 6-10 years. An accounting system is created by employing an accounting office. The first source of funding came from a partner. There is a need for loans but no collateral. The utilization of financial reports and their effectiveness is quite high, utilization of financial reports has a positive impact on access to finance. Utilization of financial reports has a profound impact on productivity. The business structure of the accounting system varies from one financial report to another.

Keywords: Eastern Economic Corridor (EEC) , Financial Reporting, Access to Finance, Ratio Analysis, Financial Statement.

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

(ค)

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์และความช่วยเหลือเป็นอย่างดี จากบุคคลและหน่วยงานต่างๆดังนี้

ขอขอบคุณ รศ .ดร.บัณฑิต โรจน์อารยานนท์ อธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีไทย -ญี่ปุ่น ที่ได้ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์รังสรรค์ เลิศในสัตรู คณบดีคณะบริหารธุรกิจที่ได้ให้การสนับสนุนด้านเงินทุน ด้านเวลาและสถานที่ และขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้เอื้อนนามในที่นี้ แต่ได้เสียสละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ ผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความดีอันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาอันดีจากทุกท่านที่ได้กล่าวนามและมีได้กล่าวนาม ขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

เฉลิมขวัญ ทรัพย์บุญยงค์
ผู้วิจัย

TNI

	(1)	
	สารบัญ	
		หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ข)	
กิตติกรรมประกาศ	(ค)	
สารบัญ	(	1)
สารบัญตาราง		(5)
บทที่ 1 บทนำ		
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา		1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย		3
1.3 สมมติฐานการวิจัย		3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย		3
1.5 นิยามศัพท์		3
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย		4
1.7 กรอบแนวคิดของการวิจัย		5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		
2.1 อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	7	
2.2 แนวทางการลดต้นทุนการผลิต	11	
2.3 ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ	13	
2.4 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิต	14	
2.5 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	15	
2.6 ประโยชน์ของรายงานทางการเงิน	15	
2.7 ส่วนประกอบของรายงานทางการเงิน	16	
2.8 การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน	17	
2.9 เทคนิคการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานทางการเงิน	18	
2.9.1 อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง	18	
2.9.2 อัตราส่วนวัดความสามารถทำกำไร	19	
2.9.3 อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพ	19	
2.9.4 อัตราส่วนวัดสภาพหนี้สิน	20	
2.10 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20	
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย		
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25	
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล		27
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล		27

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 โครงสร้างของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC)	30
4.1.1 ประเภทของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC)	30
4.1.2 ระยะเวลาการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้ง แถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	31
4.1.3 รูปแบบการจัดทำบัญชีของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้ง แถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	32
4.1.4 แหล่งเงินทุนในการเริ่มดำเนินการครั้งแรกของอุตสาหกรรมผลิต บนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	32
4.1.5 ความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินของอุตสาหกรรมผลิต บนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	33
4.2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน	34
4.2.1 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินโดยภาพรวม	34
4.2.2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินโดยแบ่งตามกลุ่มการใช้ ประโยชน์แยกรายด้าน	35
4.3 ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมผลิต บนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	40
4.4 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้ง แถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	41
4.5 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปร	42
4.5.1 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดการใช้ประโยชน์ จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้ง แถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	42
4.5.2 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดความสามารถ ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมผลิตบนพื้นที่ตั้ง แถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	45
4.5.3 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดประสิทธิผลของ อุตสาหกรรมผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	46
4.6 ผลการทดสอบสมมติฐาน	46

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 โครงสร้างของธุรกิจของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC)	63
--	----

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้ง แถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	63
5.2.1 โดยภาพรวม	63
5.2.2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่อง	64
5.2.3 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถ	64
5.2.4 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพ ในการดำเนินงาน	64
5.2.5 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพหนี้สิน	64
5.2.6 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดการบริหารงาน	64
5.3 ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิต บนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	65
5.4 ประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	65
5.5 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	66
5.6 ผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึง แหล่งเงินทุนและประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	67
5.7 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย	68
5.8 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป	68

บรรณานุกรม
ประวัติผู้วิจัย

TNI

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงจำนวนประชากรและจำนวนตัวอย่าง ของ Krejcie and Morgan	26
ตารางที่ 4.1 ร้อยละของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามประเภทธุรกิจ	31
ตารางที่ 4.2 ร้อยละของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินงาน	31
ตารางที่ 4.3 ร้อยละของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามรูปแบบการจัดทำบัญชี	32
ตารางที่ 4.4 ร้อยละของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามแหล่งเงินทุนในการเริ่มดำเนินการครั้งแรก	33
ตารางที่ 4.5 ร้อยละของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน	33
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมผลิต บนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยภาพรวม	34
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมผลิต บนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) แยกเป็นรายด้าน	36
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมผลิต บนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยแบ่งตามกลุ่มการใช้ ประโยชน์ด้านสภาพคล่อง	37
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถ ในการทำกำไรของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาค ตะวันออก (EEC)	37
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพ การดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาค ตะวันออก (EEC)	38
ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพหนี้สิน ในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC)	39
ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดด้านการกำหนด ต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิต บนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	39
ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	40
ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิต บนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	41

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.15 คำนวณน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	42
ตารางที่ 4.16 คำนวณน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	45
ตารางที่ 4.17 คำนวณน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรม การผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	46
ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงาน ทางการเงินกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิต บนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	47
ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	49
ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงาน ทางการเงินกับประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	50
ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	52
ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามประเภทธุรกิจ	53
ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามประเภทธุรกิจ	55
ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามการจัดทำระบบบัญชี	57
ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามแหล่งเงินทุนเริ่มแรก	59
ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามความต้องการเงินทุน	60
ตารางที่ 4.27 ภาพรวมการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	61

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการผลิตเป็นการเปลี่ยนจากวัตถุดิบโดยการจ้างแรงงานเข้าสู่กระบวนการผลิตแล้วเปลี่ยนไปเป็นสินค้าสำเร็จรูปตามลักษณะของการผลิต สามารถ แบ่งอุตสาหกรรมการผลิต เป็น 3 ประเภท คือ 1) อุตสาหกรรมผลิตเบื้องต้น เป็นการผลิตเพื่อให้ได้วัตถุดิบไปใช้ประกอบการอย่างอื่น เช่น การกลั่นกรอง การประมง การทำเหมืองแร่ 2) เป็นการผลิตวัตถุดิบสำเร็จรูป เช่น การทำอาหารกระป๋อง การสีข้าว และ 3) เป็นกิจการด้านบริการ เช่น การขนส่ง การโรงแรม นอกจากนี้ ยังได้แยกประเภทอุตสาหกรรมตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ แบ่งเป็น 17 ประเภท ได้แก่ เกษตรกรรมและป่าไม้ การประมง การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน การผลิต การไฟฟ้า ก๊าซและการประปา การก่อสร้าง การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน โรงแรมและภัตตาคาร การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม การเป็นตัวกลางทางการเงิน กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้ง การประกันสังคม ภาควัฒนาศึกษา งานด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมด้านการบริการชุมชน สังคมและการบริการส่วนบุคคลอื่นๆ ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล และองค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆและสมาชิก (กระทรวงอุตสาหกรรม,2559)

ภาคตะวันออกของประเทศไทยเป็นแหล่งอุตสาหกรรมระดับภูมิภาคที่สำคัญของประเทศไทย มีการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และเป็นภูมิภาคที่มีศักยภาพและโอกาสในการพัฒนา โดยเฉพาะโครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่ภาครัฐกำลังดำเนินการให้การสนับสนุน ภาคตะวันออกมีศักยภาพหลายด้าน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์จากยางพาราและยางพาราดิบ กลุ่มผลไม้ กลุ่มสินค้าอาหารและเกษตรแปรรูป กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์อัจฉริยะ และกลุ่มสมุนไพรและเครื่องสำอาง ซึ่งทั้งหมดทุกกลุ่มมีการเร่งผลักดันและพัฒนาโดยภาครัฐ รวมถึงการแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานฝีมือ ราคาผลไม้ตกต่ำ การพัฒนานวัตกรรม เพื่อให้ธุรกิจปรับตัวและพัฒนาศักยภาพผ่านโครงการต่าง ๆ การช่วยสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม นอกจากนี้รัฐบาลยังให้การสนับสนุนแนวโครงการหลักของ โครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งประกอบด้วยระเบียงเศรษฐกิจ 3 จังหวัด คือ จังหวัดระยอง จังหวัดชลบุรีและจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจระดับโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับพื้นที่เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของเอเชีย พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการพัฒนาเมืองและสภาพแวดล้อมเมืองอำนวยความสะดวกและสิทธิประโยชน์แก่นักลงทุน โดย ภาครัฐได้สนับสนุนอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงและการท่องเที่ยวของภาคนี้ นอกจากนี้กระทรวงอุตสาหกรรมยังเร่งพัฒนาผู้ประกอบการภาคตะวันออกสู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยการเร่งเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการในภาคตะวันออกให้ยกระดับไปสู่ 4.0 โดยส่งเสริมในเรื่องของการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อเชื่อมโยงไปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต และเพิ่มรายได้ต่อหัวของประชากรขึ้นอีก 1 เท่าตัว เพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง โดยตั้งเป้าเพื่อการเพิ่มรายได้ต่อ GDP ให้มีสัดส่วนเพิ่มเป็นร้อยละ 50 (จากปัจจุบันอยู่ที่ร้อยละ 42.9) การส่งเสริมที่สำคัญ จากภาครัฐ คือการ

สนับสนุนปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย 1) การพัฒนาปัจจัยแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจ ให้เอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเสริมสร้างระบบและเตรียมความพร้อมให้สามารถเข้าถึง แหล่งเงินทุนได้มากขึ้น การพัฒนาระบบและเครื่องมือเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เช่น พัฒนา หลักสูตรการบริหารทางการเงิน เช่นการวางแผนทางการเงิน การจัดทำงบการเงิน ความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับนโยบายการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน พัฒนาชุดเครื่องมือทางการเงิน เช่น เว็บไซต์ให้ความรู้ โปรแกรมสำเร็จรูปด้านการเงิน และบัญชี สร้างโอกาสและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เช่น ส่งเสริมให้สถาบันการเงิน โดยเฉพาะสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้มีกิจกรรมหรือบริการเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการเงินทั้งก่อนเข้ารับบริการและระหว่างใช้บริการจากสถาบันการเงิน เช่น การให้คำปรึกษาแนะนำและการเป็นพี่เลี้ยงด้านการเงิน การให้สิทธิพิเศษทางการเงินสำหรับธุรกิจที่ผ่านการพัฒนาจากโครงการภาครัฐ เช่น ผู้ผ่านการเข้าร่วมโครงการเพิ่มผลผลิตการผลิตกับภาครัฐจะได้รับการพิจารณาสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ จัดให้มีบริการค้ำประกันสินเชื่อ เพิ่มช่องทางหรือโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ทั้งตลาดเงิน ตลาดทุนและแหล่งเงินทุนอื่นๆ เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เหมาะสม เช่นสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำและสนับสนุนดอกเบี้ยบางส่วนเพื่อการปรับปรุงกิจการ สินเชื่อเพื่อการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร สินเชื่อเพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิต สินเชื่อเพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา และการสนับสนุนเงินทุนให้เหมาะสมกับระยะการเติบโตทางธุรกิจ การพัฒนาระบบการค้ำประกันสินเชื่อเพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น เช่นการเพิ่มรูปแบบหลักทรัพย์ค้ำประกันโดยเฉพาะหลักทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้และหลักทรัพย์ที่เคลื่อนที่ได้และพัฒนาระบบข้อมูลกลางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเช่น การพัฒนาระบบข้อมูลการจัดระดับความน่าเชื่อถือ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลความต้องการและปริมาณการปล่อยสินเชื่อ (สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,2559) ถึงแม้ว่าภาครัฐให้การสนับสนุนด้านเงินทุนกับอุตสาหกรรมภาคตะวันออก แต่ก็ยังมีบางแห่งเกิดปัญหาด้านการขาดเงินทุนเพื่อขยายกิจการหรือการลงทุนเพิ่มในการดำเนินงาน

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ จึงมุ่งเน้นการศึกษาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมการผลิตเขตอุตสาหกรรมบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ของประเทศไทย เพื่อต้องการทราบถึงอิทธิพลของข้อมูลทางบัญชีที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจด้านการเงินของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิต เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมการผลิต การพัฒนาหน่วยงานและแนวทางแก้ไขปัญหาเรื่องแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมการผลิต รวมทั้งความสามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางการเงินซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อ ผลการดำเนินงานของธุรกิจ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทดสอบ ถึงการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ของประเทศไทยนำรายงานทางการเงินมาเพื่อใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติด้านแหล่งที่มาของเงินทุนและประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้บริหารเรื่องการนำรายงานทางการเงินมาใช้ด้านบริหารงานเป็นอย่างไร ความสามารถในการหาแหล่งเงินทุนเป็นอย่างไร ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถที่จะนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและส่งเสริมการอุตสาหกรรมการผลิต ให้เกิดประโยชน์ต่อไปในอนาคต และ จะส่งผลให้มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการตัดสินใจใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อก่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และสามารถขยายกิจการได้อย่างยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดข้อสมมติเพื่อการวิจัยไว้ ดังนี้

1. การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
2. การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
3. โครงสร้างของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ต่างกัน การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงอิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ของประเทศไทย กลุ่มเป้าหมายคือผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) รวม 3 จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรีและจังหวัดระยอง มีจำนวนอุตสาหกรรมการผลิตทั้งสิ้น 1,037 แห่ง (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.2559)

1.5 นิยามศัพท์

ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

หมายถึงเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EASTERN ECONOMIC CORRIDOR : EEC) เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์การลงทุนที่รองรับด้วยความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและตอบสนองทุกรูปแบบ เป็นพื้นที่นำร่องการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษของประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างก้าวกระโดดของภูมิภาค เพื่อสร้างความมั่นใจด้วยความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมพื้นฐานในปัจจุบัน เช่น

อุตสาหกรรมยานยนต์ ส่วนประกอบปิโตรเคมี อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน เป็นต้น (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ , ฉบับวันที่ 13 มีนาคม. 2560)

รายงานทางการเงิน

รายงานทางการเงินหมายถึงการจัดทำงบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้งบการเงินซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่จะเรียกร้องให้กิจการจัดทำรายงานที่มีการดัดแปลงตามความต้องการข้อมูลที่เหมาะสมเฉพาะเจาะจงได้ การรายงานทางการเงินมีกรอบแนวคิดว่าลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ต้องระบุประเภทของข้อมูลที่เป็นไปได้ที่จะมีประโยชน์ที่สุดสำหรับผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืมและเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เพื่อให้ผู้บริหารกิจการได้ใช้ตัดสินใจ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2557)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน

หมายถึงรายงานทางการเงินที่ผู้บริหารนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการดำเนินกิจการ ประกอบด้วย ข้อมูลการตัดสินใจด้านสภาพคล่อง ข้อมูลการตัดสินใจด้านความสามารถในการทำกำไร ข้อมูลการตัดสินใจด้านหนี้สินและข้อมูลการตัดสินใจด้านการดำเนินงาน (เฉลิมขวัญ, 2558)

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

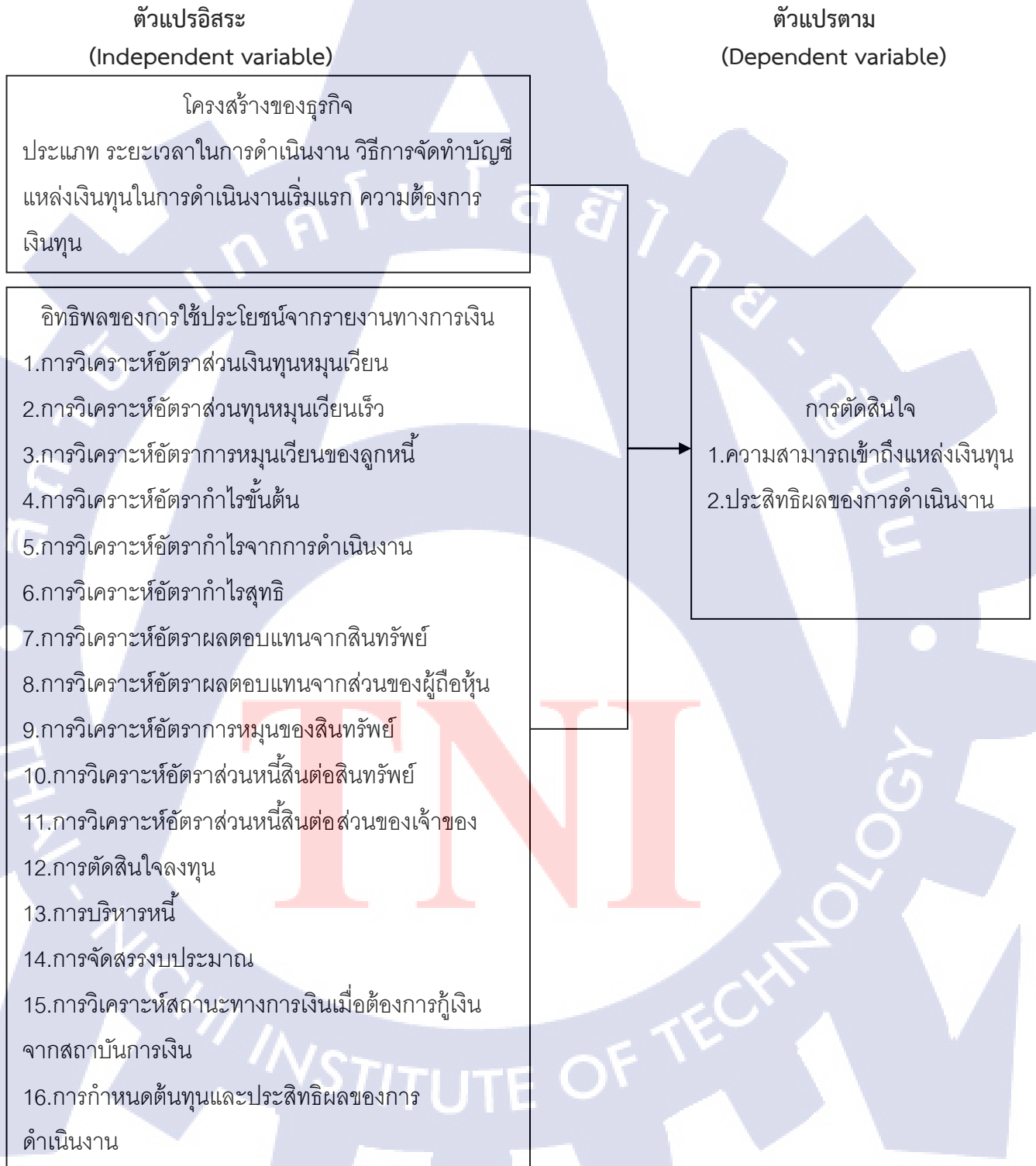
การวิจัยครั้งนี้ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนี้

1. เข้าใจถึงโครงสร้างของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
2. ภาคอุตสาหกรรมการผลิตเข้าใจถึงอิทธิพลและผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อการตัดสินใจของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
3. ภาคอุตสาหกรรมการผลิตสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น

TNI

1.7 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กรอบแนวคิดจากการศึกษาทฤษฎี หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีตัวแปรอิสระคือการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินและโครงสร้างขององค์กร ส่วนตัวแปรตามได้แก่ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลในการดำเนินงาน ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย โครงสร้างของธุรกิจ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน วิธีการจัดทำบัญชี แหล่งเงินทุนเริ่มแรก ความต้องการเงินทุน และการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ในเรื่องของการวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน การวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว การวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนของลูกหนี้ การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้น การวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน การวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น การวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ การวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น การตัดสินใจลงทุน การบริหารหนี้ การจัดสรรงบประมาณ การวิเคราะห์สถานะทางการเงิน เมื่อต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน การกำหนดต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน ประกอบด้วย ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนการกู้ยืม (ดอกเบี้ย) ต่ำ ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าธรรมเนียมในการดำเนินงานต่ำ ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันต่ำ ขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว และประสิทธิผลในการดำเนินงาน ได้แก่ ความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ ความพึงพอใจต่อสภาพคล่องของธุรกิจ ความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ และความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ

THAI-NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

TNI

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาอิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยมีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ อิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของธุรกิจ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ประโยชน์ของรายงานทางการเงิน ส่วนประกอบของรายงานทางการเงิน การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

นโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ Eastern Economic Corridor (EEC) เป็นเครื่องมือสำคัญที่ภาครัฐใช้ดึงดูดการลงทุนใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อใช้ขับเคลื่อนประเทศ นโยบายดังกล่าวเป็นการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของภาครัฐและกรอบในการพัฒนาพื้นที่นำร่อง 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระยอง จังหวัดชลบุรีและจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ ไทยในปัจจุบัน วัตถุประสงค์เพื่อสร้างแรงดึงดูดระลอกใหม่ให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งแบ่งเป็น 5 อุตสาหกรรมที่มีการลงทุนและมีการดำเนินการแล้วในปัจจุบันและ 5 อุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่จะสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาประเทศในอนาคต นอกจาก พ.ร.บ. EEC ซึ่งเป็นกรอบนโยบายการพัฒนาแล้วภาครัฐยังมีการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านกายภาพ และโครงสร้างพื้นฐานด้านการกำกับดูแล โดยโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพส่วนใหญ่เป็นโครงการด้านคมนาคม ซึ่งครอบคลุมทุกรูปแบบในการเดินทางและการขนส่งสินค้า ได้แก่ ทางราง ทางถนน ทางน้ำและทางอากาศ รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและสาธารณูปโภค ได้แก่ การพัฒนาระบบส่งและกระจายไฟฟ้า การพัฒนาระบบกักเก็บและส่งน้ำเพื่ออุปโภคและบริโภค การพัฒนาสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวและสาธารณสุข ส่วนในด้านการกำกับดูแล ภาครัฐยังมีการให้สิทธิพิเศษด้านภาษีทั้งภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีเงินได้ส่วนบุคคล การยกเลิการเครื่องจักรนำเข้าและวัตถุดิบผลิตเพื่อส่งออก เงินทุนสนับสนุน และการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการที่เข้ามาลงทุนในบริเวณ EEC อีกด้วย

ในช่วงปี 2560 ที่ผ่านมานโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกหรือ Eastern Economic Corridor(EEC) ถือเป็นนโยบายเศรษฐกิจที่ถูกจับตามองมากที่สุดโดยภาครัฐหมั่นที่จะใช้ EEC เป็นเครื่องมือสร้างรายได้เพื่อการยกระดับประเทศไทยจากการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะเกิดขึ้นและเป็นเครื่องยนต์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในอนาคตขณะที่ไอซีพีประเมินว่าอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมหุ่นยนต์เป็น 3 อุตสาหกรรม ที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นในบริเวณ EEC ในระยะเริ่มต้นจากนโยบายการพัฒนาดังกล่าว การพัฒนาพื้นที่บริเวณภาคตะวันออกของไทยเริ่มมีการดำเนินการมาประมาณ 40 ปีที่แล้ว ภายใต้นโยบายโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Sea Board Development: ESB) โดยเน้นการสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมปุ๋ย ถึงแม้ว่าภาครัฐมีการออกนโยบายส่งเสริมการลงทุนอย่างต่อเนื่อง แต่ว่าแนวโน้มการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct

Investment: FDI) ของไทยยังคงไม่สูงมากเท่าที่ควรอีกทั้งยังมีแนวโน้มลดลงอย่างมีนัยสำคัญในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ซึ่งสวนทางกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เป็นฐานการผลิตสินค้าที่สำคัญ เช่น มาเลเซีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ เป็นต้น (ธนาคารไทยพาณิชย์, 2559) ปัจจุบันสถานการณ์เศรษฐกิจภูมิภาคมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ต่อมาความเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคยกระดับขึ้นอีกขั้น ซึ่งไทยอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ เชื่อมต่อมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย (East-West Economic Corridor) ทำให้ประเทศไทยมีศักยภาพเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาคและการเป็นประตูสู่เอเชียได้ การลงทุนในระยะ 5 ปีแรก (2560-2565) เป็นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและการลงทุนสนับสนุน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายสอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ประกอบด้วย 5 อุตสาหกรรมเดิมที่ไทยมีศักยภาพต่อยอด ประกอบด้วย ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและเชิงสุขภาพ การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ การแปรรูปอาหาร ส่วนอุตสาหกรรมอนาคต ประกอบด้วย หุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม การบินและโลจิสติกส์ เชื้อเพลิงชีวภาพ เคมีชีวภาพดิจิทัล และการแพทย์ครบวงจร

แนวทางของภาครัฐที่มีแผนลงทุนระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาโครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งมีขอบเขตหลักอยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัด คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรีและจังหวัดระยอง โดยรัฐบาลคาดหวังว่า EEC จะเข้ามาช่วยดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ เพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ให้มีความทันสมัย สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และทำให้ประเทศหลุดพ้นจาก การมีรายได้ปานกลาง โดยภาพรวมโครงการ EEC นั้นรัฐบาลไทยต้องการปรับโครงสร้างภาคการผลิตของประเทศผ่านการส่งเสริมการลงทุนเพื่อให้เศรษฐกิจของ ประเทศ ไทยเติบโตได้ในระยะยาว ทำให้เกิดการพัฒนา EEC ขึ้นมาเพื่อดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมระดับสูงหรืออุตสาหกรรมแห่งอนาคต ซึ่งจะช่วยเป็นเครื่องจักรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของไทย ในระยะยาวสาเหตุเนื่องมาจากปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศ ไทยเน้นการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีที่ไม่สูงนัก ทำให้สินค้าที่ผลิตมีมูลค่าเพิ่มค่อนข้างต่ำและไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลกระทบทำให้การส่งออกของไทยชะลอตัวและทำให้เศรษฐกิจของไทยเติบโตในอัตราที่ต่ำ (ธนาคารกสิกรไทย, 2559)

แนวทางการพัฒนา EEC นั้นมีการพัฒนามาจาก คันไซ โมเดล (Kansai Model) เรวดี (2560) ได้พูดถึงนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่สำคัญของ ภาค รัฐที่ทำให้ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญคือระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ครอบคลุมการพัฒนาพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรีและ จังหวัด ระยอง โดยได้มีความคืบหน้าการดำเนินงานที่สำคัญอย่างต่อเนื่อง แนวทางการพัฒนา EEC ได้นำผลการศึกษาเขตเศรษฐกิจพิเศษยุทธศาสตร์คันไซ (KANSAI Nation Strategic Special Zone: KANSAI NSSZs) ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาใช้เป็นแบบอย่างในการพัฒนา คันไซ (KANSAI) คือภูมิภาคคันไซของประเทศญี่ปุ่น ประกอบไปด้วย 6 จังหวัดที่สำคัญ ได้แก่ จังหวัด โอซาก้า จังหวัดเฮียวโงะ จังหวัดนารา จังหวัดเกียวโต จังหวัดชิงะ จังหวัดวากายามา และ จังหวัดมิเอะ มีพื้นที่ประมาณ 31,314 ตารางกิโลเมตร มีประชากรรวมทั้งสิ้นประมาณ 20,712,000 คน ในปี 2555 ผลิตภัณฑ์ภาค

(Gross Region Product: GRP) ของภูมิภาคคันไซมีมูลค่าประมาณ 971 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งสูงเป็นลำดับที่ 15 ของโลกและใกล้เคียงกับเกาหลีใต้ สำหรับศักยภาพของที่ตั้งมีบทบาทเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจทางตะวันตกและศูนย์กลางการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่น โดยมีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยทั้งถนนและทางด่วนพิเศษ ท่าเรือน้ำลึก รถไฟและรถไฟความเร็วสูง เป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ของบริษัทชั้นนำของโลกซึ่งมีแบรนด์เป็นที่นิยม เช่น Panasonic, Kyocera, Nissin, Daikin, Omron คันไซเป็น 1 ใน 12 พื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของญี่ปุ่น ซึ่งจะช่วยกระจายความเจริญจากโตเกียวไปสู่ภูมิภาคอื่นๆ และใช้เป็นเขตสำหรับทดลองการปฏิรูปกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อภาคธุรกิจเพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนภาคเอกชนโดยเฉพาะนักลงทุนจากต่างชาติและได้มีการจัดตั้งเขตพิเศษยุทธศาสตร์แห่งชาติคันไซ (KANSAI Nation Strategic Special Zone: KANSAI NSSZs) ขึ้นในปี 2557 ตามนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลญี่ปุ่นสมัยนายชินโซ อาเบะ เป็นนายกรัฐมนตรี โดยขอบเขตของ KANSAI NSSZs ประกอบด้วย 3 จังหวัด ได้แก่จังหวัดโอซาก้า จังหวัดเกียวโต จังหวัดเฮียวโงะ ซึ่งมีการกำหนดพื้นที่พัฒนาหลัก 9 แห่งกระจายอยู่ทั่วทั้ง KANSAI NSSZs จุดเด่นคือความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง สำหรับแนวทางการพัฒนาในภาพรวมคือการพัฒนาต่อยอดในพื้นที่ที่มีศักยภาพอยู่แล้วทั้งในส่วนของการเป็นแหล่งการลงทุน ความพร้อมของสถาบันการวิจัยและโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานที่ทันสมัยสนับสนุนการพัฒนาเมืองเพื่อรองรับนักลงทุนโดยเฉพาะนักลงทุนต่างชาติ สาเหตุที่ คันไซ โมเดล ถูกนำมาใช้เป็นต้นแบบการพัฒนาของ EEC โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางนวัตกรรมโดยเฉพาะศูนย์กลางนวัตกรรมทางการแพทย์และพลังงาน โดยให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนา โดยอาศัยนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยเข้าร่วมในการพัฒนา กิจกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและนวัตกรรม การอำนวยความสะดวกในการลงทุน รวมทั้งการพัฒนาเมืองให้เอื้อต่อการอยู่อาศัยของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ โดยมีกิจการเป้าหมายได้แก่การวิจัยพัฒนาและการผลิตด้านผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และพลังงานสมัยใหม่ รวมทั้งพัฒนาศูนย์กลางการวิจัยและการแพทย์ซึ่งภูมิภาคคันไซเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมหลากหลายสาขา ทั้งในส่วนที่เป็นอุตสาหกรรมหลักและอุตสาหกรรมสนับสนุน รวมถึงอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่มีการออกแบบที่มุ่งเน้นความเป็นอัตลักษณ์ด้านศิลปวัฒนธรรมของของประเทศญี่ปุ่นด้วย โดยมีจำนวนสถานประกอบการรวมทั้งสิ้นประมาณ 38,583 แห่ง และมีจำนวนแรงงานรวมทั้งสิ้นประมาณ 1,213,524 คน

2) ส่งเสริมการพัฒนาในลักษณะของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม โดยเป็นฐานการผลิตและเป็นแหล่งคลัสเตอร์อุตสาหกรรมอันดับหนึ่งของญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม จำนวน 13 กลุ่มกระจายไปตามพื้นที่ต่างๆ มีจำนวนสถานประกอบการในแต่ละคลัสเตอร์รวมทั้งสิ้นประมาณ 1,953 แห่ง ซึ่งในแต่ละกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมจะมีมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยร่วมอยู่ด้วยในทุกคลัสเตอร์ โดยมีกลุ่มคลัสเตอร์ที่ใหญ่ที่สุด คือ Northern Osaka Bio Medical Cluster, Kyoto City Life Innovation Promotion Strategy และ Kobe Biomedical Innovation Cluster สำหรับ Northern Osaka ซึ่ง Bio Medical Cluster นั้นมีจำนวนสถานประกอบการอยู่มากถึง 727 แห่ง มีมหาวิทยาลัย 7 แห่ง และสถาบันวิจัย 6 แห่ง นอกจากนี้ KANSAI NSSZs ยังมี

อุตสาหกรรมการผลิตขนาดกลางและขนาดเล็กจำนวนมากที่มีศักยภาพในการผลิตอุตสาหกรรมสนับสนุนที่มีคุณภาพให้กับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ได้อย่างเพียงพอ

3) การพัฒนาที่มุ่งเน้นเรื่อง Green Technology/ Green Innovation ซึ่งปัจจุบัน Green Technology ได้กลายเป็นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและการวิจัยทั้งการเพิ่มกฎระเบียบจำกัดมลพิษ การปล่อยก๊าซคาร์บอนและประเด็นเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ทำให้ทั่วโลกมีความสนใจที่จะใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในขณะที่ส่งเสริมด้านเศรษฐกิจควบคู่ไปด้วย ซึ่ง KANSAI NSSZs มุ่งเน้นเรื่อง Green Technology/ Green Innovation โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานทางเลือก เช่น Solar cell และแบตเตอรี่ Lithium-ion ซึ่ง KANSAI NSSZs เป็นฐานการผลิตแบตเตอรี่ที่ใหญ่ที่สุดและคันไซสามารถผลิตได้มากที่สุดญี่ปุ่น โดย Solar Battery มีมูลค่า 207.4 ล้านล้านเยน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 59.6 เมื่อเทียบกับมูลค่าที่ผลิตได้ทั้งหมดในประเทศญี่ปุ่น ในส่วนของ Lithium-ion Battery มีมูลค่า 172.6 ล้านล้านเยน หรือคิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 61.3 เมื่อเทียบกับมูลค่าที่ผลิตได้ทั้งหมดในประเทศญี่ปุ่น

4) พัฒนาอุตสาหกรรมที่เน้น นวัตกรรมร่วมกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว นอกจากการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เน้น นวัตกรรมขั้นสูงแล้ว คันไซยังส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวควบคู่ไปด้วย ซึ่งคันไซเป็นศูนย์กลางความเจริญทางการเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของญี่ปุ่นมายาวนาน และมีเมืองที่ได้รับการจัดอันดับว่าน่าอยู่และน่าท่องเที่ยวที่สุดในเอเชียรวมทั้งมีชื่อเสียงในระดับโลก ได้แก่ เมืองเกียวโต ซึ่งถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 6 ของโลก

5) การปฏิรูปกฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการเข้ามาลงทุนของบริษัทต่างชาติไม่ว่าจะเป็นการเข้ามาพำนักอาศัยในญี่ปุ่น การได้รับอนุญาตในการขายสินค้า การได้รับเงินช่วยเหลือในการดำเนินการ การให้บริการสถานที่ตั้งสำนักงานชั่วคราวในระยะแรกเริ่มแก่นักลงทุนโดยไม่คิดค่าบริการ และการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่อการลงทุนอื่นๆ นอกจากนี้ ในด้านสิทธิประโยชน์ บริษัทหรือศูนย์วิจัยที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จะได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง ในด้านการเงิน สิทธิประโยชน์ทั้งที่เป็นภาษีและไม่ใช่ภาษี การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย การจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จเพื่อให้บริการด้านการลงทุนที่มีประสิทธิภาพและครบวงจร รวมทั้งการผ่อนคลายกฎระเบียบต่างๆ

6) เป็นแหล่งที่ตั้งของสถาบันการศึกษาชั้นนำและสถาบันวิจัยชั้นนำโดยเป็นแหล่งที่ตั้งของมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศญี่ปุ่น เช่น Kyoto University, Osaka University, Nagoya University เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางของสถาบันวิจัยที่ผลิตผลงานที่เป็นนวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และพลังงานโดยเป็นแหล่งรวมของบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ (Life Science) ที่มีชื่อเสียงของญี่ปุ่น

จากบทความของเรวดี ที่ได้พูดถึงความโดดเด่นของ คันไซ โมเดล (KANSAI model) และภาครัฐได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา EEC สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ การใช้ คันไซ โมเดล (KANSAI model) นั้นจะประสบความสำเร็จหรือไม่ สิ่งสำคัญที่สุดที่เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคือการประสานประโยชน์ร่วมกันกับชุมชนในพื้นที่ EEC นั่นคือการได้ประโยชน์จากการนำ KANSAI model มาใช้ของภาครัฐจะทำให้ชุมชนได้รับประโยชน์มาก

น้อยเพียงใด คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนจะเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงไร สิ่งแวดล้อมจะถูกทำลายมากน้อยเพียงไร หรืออาจจะมีคำถามอื่นที่รอคำตอบจากภาครัฐ ซึ่งในส่วนนี้กระทรวงอุตสาหกรรมอยู่ระหว่างดำเนินการ พร้อมทั้งเร่งประชาสัมพันธ์ และสร้างความรู้ ความเข้าใจกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว ทั้งนี้ เพื่อสร้างพลังร่วมที่เข้มแข็งในการพัฒนาพื้นที่ EEC ไปสู่การเป็นพื้นที่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจชั้นนำของ ASEAN ในอนาคตต่อไป

2.2 แนวทางการลดต้นทุนการผลิต

อุตสาหกรรมการผลิตต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการผลิตสินค้า ผู้ประกอบการจะได้รับผลตอบแทนในรูปแบบของกำไรได้ตั้นต้องคำนึงถึงต้นทุนในการผลิตต้องควบคุมหรือลดต้นทุนการผลิตลง อีริชัย (2558) ได้พูดถึงแนวทางการลดต้นทุนการผลิตไว้ว่าต้นทุนการผลิต ถือเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นและเป็นค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ถ้าผู้บริหารไม่ควบคุมให้ดีจะทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้าสูงมากจึงควรควบคุมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดโดยสาเหตุที่ต้องควบคุมเนื่องจาก ต้นทุนค่าแรงงานมีแนวโน้มสูงขึ้น ต้นทุนค่าวัตถุดิบสูงขึ้นจากการลดค่าเงินบาทกรณีที่ต้องนำวัตถุดิบเข้ามาจากต่างประเทศ ต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานสูงขึ้น เช่น ค่าน้ำมัน ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้าโรงงาน คู่แข่งขันมีมากขึ้นและทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ความต้องการลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสินค้าที่ผลิตและความต้องการผลกำไรมากขึ้นของผู้ประกอบการ ดังนั้น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตจำเป็นต้องปรับตัว ปรับวิธีการทำธุรกิจ เพื่อลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มผลผลิตเพื่อความอยู่รอดของกิจการ การลดต้นทุนการผลิตนั้นผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างในการประกอบธุรกิจต่างๆ โรงงานทุกแห่งต้องการลดต้นทุนต้องการผลิตแล้วขายได้ดี แต่ในระบบการค้าเสรีไม่ผูกขาด ผู้ลงทุนมีมากขึ้น มีคู่แข่งเพิ่มขึ้น ซึ่งคู่แข่งสามารถสร้างความแตกต่างในการผลิตสินค้า ทำให้สินค้าขายดี มีผลกำไรมากขึ้น โรงงานอื่นๆก็ประสบผลขาดทุน กิจการควรลดต้นทุนให้ต่ำลง แต่คุณภาพเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นแนวทางไปสู่ความสำเร็จ

ปัจจัยในการลดและควบคุมต้นทุนการผลิตในการผลิตสินค้า ต้นทุนการผลิตจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายประการด้วยกัน ประกอบด้วย

- 1) ผู้บริหารต้องมีนโยบายและโครงการเพื่อลดต้นทุนการผลิตอย่างจริงจังและชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นนโยบายด้านคุณภาพมาตรฐานระดับสากล เช่น ไอเอสโอ. การสนับสนุนศักยภาพของบุคลากร เป็นต้น ซึ่งต้องดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- 2) สร้างจิตสำนึกพนักงานให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อโครงการลดต้นทุนการผลิตจึงจะได้รับความร่วมมือและประสบความสำเร็จ
- 3) มีมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของการบริหารจัดการ เนื่องจากหลายโรงงานที่ประสบปัญหาเพราะโรงงานขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอย่างจริงจัง

ทุกปัจจัยที่กล่าวมามีความสำคัญเท่ากันหมด แต่ถ้าต้องการทำให้ ประสบความสำเร็จในการลดต้นทุนจะต้องมุ่งเน้นคุณภาพการบริหาร ผู้บริหารต้องทำอย่างจริงจัง และต้องมีประสิทธิภาพของการลดต้นทุนอย่างต่อเนื่องในการบริหารจัดการผลิตรควรกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่างๆ ประกอบด้วยประสิทธิภาพการผลิต จะเป็น

ดัชนีชี้วัดที่ใช้เพื่อการเปรียบเทียบ และเป็นตัวชี้วัดว่าประสิทธิภาพการผลิตเป็นอย่างไรในอดีตที่ผ่านมา คุณภาพสินค้าและบริการ ซึ่งทุกองค์กรควรปลูกฝังให้พนักงานมีคุณภาพ กิจกรรมใดไม่สามารถควบคุมคุณภาพได้จะทำให้เกิดความเสียหายมาก ต้องปลูกฝังให้พนักงานทราบว่าเมื่อทำไปแล้วจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตต่อไปอย่างไร การส่งมอบสินค้า ควรส่งมอบตรงเวลาตามที่ลูกค้าต้องการโดยไม่มีปัญหา มีการวางแผนการผลิตและส่งมอบให้ลูกค้าทันเวลา และต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ต้นทุนการผลิตสำหรับสินค้าประเภทเดียวกันแต่ต้นทุนอาจจะไม่เท่ากัน การลดต้นทุนไม่ใช่สิ่งที่จะทำให้คุณภาพของสินค้าลดลงเสมอไป ความปลอดภัยเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพนักงานโดยตรง ซึ่งควรกระทำอย่างต่อเนื่อง เพราะยิ่งเข้มงวดมากเพียงใด พนักงานก็ปลอดภัยมากเท่านั้น และมีส่วนทำให้ต้นทุนการผลิตลดน้อยลง รวมทั้งสร้างคุณภาพชีวิตให้พนักงานได้ สุขภาพและกำลังใจ ยิ่งมีความปลอดภัยสูงสุขภาพและกำลังใจของพนักงานก็ยิ่งสูง และวิธีที่ดีที่สุด คือ การเพิ่มค่าแรงและเพิ่มสวัสดิการให้กับพนักงาน สิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงงาน ถือเป็นการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับพนักงาน ปัจจุบันในโรงงานที่เกี่ยวข้องมาตรฐานและจัดการกับสิ่งแวดล้อมได้ดีถือเป็นส่วนหนึ่งของการรับผิดชอบต่อสังคมด้วย เช่น โรงงานผลิตยางรถยนต์เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของยางชนิดนั้นผู้ผลิตต้องยอมรับและปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตเพื่อให้ความปลอดภัยมากขึ้น

ถ้าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถปลูกฝังสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นได้สำเร็จ ปัญหาในกระบวนการผลิตจะไม่เกิดขึ้นโดยเด็ดขาด และสิ่งที่สำคัญที่สุดการผลิตมีประสิทธิภาพสูงขึ้น หลังจากทีวิเคราะห์การลดต้นทุนเพื่อเกิดประสิทธิภาพให้กับองค์กร อีกประเด็นที่สำคัญกับการทำให้เกิดประสิทธิภาพคือการลดข้อบกพร่องในองค์กร การวิเคราะห์หาข้อบกพร่องภายในองค์กร สามารถพิจารณาได้จากปัจจัยการผลิต ทั้ง 4 ประการด้วยว่ามีจุดอ่อนจุดแข็งอย่างไรและต้องวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของผลผลิตที่ได้ด้วยว่าสินค้าและบริการของเราที่ออกมาลูกค้ายอมรับหรือไม่ การบริการหลังการขายเป็นอย่างไร เมื่อเกิดปัญหาต้องนำปัญหานั้นมาวิเคราะห์และหาแนวทางแก้ไขต่อไป และที่สำคัญควรพิจารณาการบริหารจัดการ ด้วย เช่น การประสานงานในการทำงานของฝ่ายการตลาดและฝ่ายผลิต ต้องมีการประสานงานที่ดีและมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์โอกาสทางธุรกิจ เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เช่น การวิเคราะห์คู่แข่ง ต้องมีการเปรียบเทียบกับคู่แข่งที่อยู่ในธุรกิจเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์แล้วก็นำมาเปรียบเทียบกับคู่แข่งกัน เพื่อไม่ให้เกิดการสูญเสียเปล่าในองค์กร ซึ่งเกิดจากสาเหตุต่างๆ คือความสูญเสียจากการผลิตของเสีย ให้พิจารณาจำนวนของเสียในอดีตกับปัจจุบัน ความสูญเสียจากการผลิตเกินความต้องการ เกิดจากการเก็บสต็อกมากเกินไป ซึ่งต้องพิจารณาความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก ความสูญเสียจากการรอคอย ความล่าช้า เช่น เครื่องจักรเสีย ทำให้พนักงานว่างงาน ความสูญเสียจากการเก็บวัสดุคงคลังมากเกินไป วัสดุปริมาณมากแต่มีการใช้น้อย ดังนั้นการสั่งซื้อต้องมีเหตุผลในการสั่งและประหยัด ต้องสั่งตามจำนวน ความสูญเสียจากการขนย้ายที่ไม่จำเป็น จึงควรมีวิธีการขนย้ายที่เหมาะสมและถูกวิธี ต้องมีวิธีการที่ดีและจำเป็นต้องขนย้าย ความสูญเสียจากกระบวนการผลิตที่ไร้ประสิทธิภาพ โรงงานที่ตั้งใหม่ มีการลงทุนสูงกว่า จึงสามารถพัฒนาขีดความสามารถทุกเรื่องได้ดีกว่าโรงงานที่ก่อตั้งมานาน ความสูญเสียจากการเคลื่อนไหวที่ไม่จำเป็น ความเคลื่อนไหวต่างๆมีส่วนช่วยให้เกิดความเมื่อยล้า ผลผลิตต่ำ จึงเกิดเทคนิคใหม่เรียกว่า เทคนิคการศึกษางาน เช่น การออกแบบโต๊ะทำงาน การจัดวางของที่

ออกแบบให้สะดวกสบายต่อการทำงาน ซึ่งจะส่งผลให้เพิ่มผลผลิตได้ ความสูญเสียจากการผลิตและใช้พลังงาน
แนวทางการลดต้นทุนการผลิตเป็นปัจจัยที่สร้างประสิทธิผลในการดำเนินงาน

2.3 ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ

จากการสำรวจตลาดพบว่าธุรกิจขนาดใหญ่จะได้เปรียบธุรกิจขนาดเล็ก มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ แต่ก็สามารถเผชิญกับปัญหาได้เช่นกัน การสร้างความเจริญเติบโต สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน และปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2559)

1) การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและการสร้างศักยภาพ โดยมีความยืดหยุ่นจากข้อจำกัดของอุตสาหกรรมการผลิตขนาดใหญ่ที่แม้ว่าจะได้เปรียบอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ในด้านการผลิตสินค้าได้เป็นจำนวนมาก ด้วยต้นทุนการผลิตต่อหน่วยที่ต่ำกว่า แต่ก็ไม่อาจปรับเปลี่ยนการผลิตได้อย่างรวดเร็วเมื่อความต้องการของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลง เพราะการปรับเปลี่ยนแต่ละครั้งต้องจ่ายค่าใช้จ่ายสูง ไม่คุ้มทุน ในขณะที่ธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับตัวได้รวดเร็วกว่า ในการที่จะสนองความต้องการเฉพาะของลูกค้าด้วยค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่า

2) สร้างนวัตกรรมในการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นมาจากนักประดิษฐ์อิสระและจากกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็กในขณะที่ยุทธศาสตร์ขนาดใหญ่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้ว ซึ่งมีพื้นฐานการประดิษฐ์คิดค้นจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดเล็กให้ดีกว่าเดิมและพยายามทำกำไรหรือหาผลตอบแทนจากการลงทุนในเครื่องจักร อุปกรณ์และโรงงาน ผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมขนาดเล็กจำเป็นต้องสร้างนวัตกรรมหรือสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้นด้วย จึงจะสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันได้

3) ผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพภายใต้สภาพการแข่งขันอย่างรุนแรงของธุรกิจ วิธีที่จะทำให้อุตสาหกรรมการผลิตประสบความสำเร็จได้ จะต้องผลิตสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับที่ลูกค้าต้องการ ในราคาที่เต็มใจจะจ่าย โดยผู้ประกอบการจะต้องรักษาคุณภาพให้มีความสม่ำเสมอซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้ลูกค้าพอใจและต้องการมากกว่าผลิตภัณฑ์ของคู่แข่ง ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องสร้างคุณภาพในตัวสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานเพราะไม่เพียงแต่จะรักษาลูกค้าเดิมได้ยังเป็นการเพิ่มลูกค้าใหม่ได้อีกมาก นอกจากนี้ผู้ประกอบการจะต้องพิจารณาให้รอบคอบถึงสิ่งที่จะทำให้สามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จได้ ประกอบด้วย ขนาดของตลาด เงินทุนและแหล่งเงินทุน การแสวงหาพนักงาน หรือลูกจ้างที่มีประสิทธิภาพและมีข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้ ปัจจุบันนี้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการช่วยเหลืออุตสาหกรรมของไทยอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ครั้งระบบเศรษฐกิจของไทยประสบกับปัญหาวิกฤติ ทำให้อุตสาหกรรมจำนวนมากที่ต้องล้มเลิกกิจการไป

2.4 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิต

แหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมการผลิตถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เนื่องจากธุรกิจต้องการใช้เงินทุนมาเพื่อเป็นทุนหมุนเวียน ขยายกิจการและเพื่อแก้ปัญหาในการดำเนินงาน โดยพิจารณาแหล่งเงินทุนจากสิ่งเหล่านี้

1) แหล่งเงินทุนภายในกิจการ เป็นเงินทุนที่ ได้มาจากเจ้าของกิจการเอง หรือมาจากญาติพี่น้องหรือครอบครัวซึ่งเป็นการกู้ยืมเงินทุนโดยที่ไม่มีกฎระเบียบรองรับ ขาดความคุ้มครองจากภาครัฐ ส่วนใหญ่จะเป็นการกู้ยืมจากบุคคลถือเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญต่อผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่สนิทใกล้ชิดกับผู้ประกอบการ เช่น พ่อ แม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนมาเพื่อเริ่มต้นธุรกิจ แต่มีข้อจำกัดที่ว่าถ้าผู้ประกอบการไม่มีพื้นฐานฐานะที่ดี ทำให้เมื่อดำเนินการไประยะเวลาหนึ่ง ก็เกิดความต้องการเงินทุนเพิ่มอีก โดยเฉพาะในเรื่องของการขาดสภาพคล่อง (เฉลิมขวัญ, 2559)

2) แหล่งเงินทุนภายนอกกิจการคือเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน กู้ยืมจากเงินทุนนอกระบบ เช่น ธนาคาร หรือสถาบันการเงินอื่นๆ และพันธมิตรธุรกิจ ซึ่งนับว่าเป็นแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญอย่างหนึ่ง พันมิตร อาจเป็นบุคคลธรรมดา หรืออาจเป็นนิติบุคคล ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแหล่งเงินทุนที่เข้ามาเป็นหุ้นส่วนร่วม เป็นเจ้าของโดยมีการติดต่อธุรกิจร่วมกันและเห็นว่าอนาคตธุรกิจอาจจะมีการขยายกิจการได้ มีการเจริญเติบโตได้ ส่วนธนาคารหรือสถาบันการเงิน เป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญ เป็นแหล่งเงินทุนในระบบเศรษฐกิจมานานแล้ว สิ่งที่ผู้ประกอบการต้องคำนึงถึงคือแหล่งเงินทุนที่กู้ยืมมาจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน ยังคงมีความจำเป็นในเรื่องของหลักประกันที่จะนำมาค้ำประกันเงินกู้ ส่วนใหญ่จะเป็นอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่ดิน อาคาร ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาอย่างหนึ่งของอุตสาหกรรมการผลิตที่มักจะขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน แต่ในปัจจุบันภาครัฐได้ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือโดยให้กู้ยืมเงินโดยไม่ต้องมีหลักค้ำประกันที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ เช่น โครงการธนาคารเพื่อประชาชน ธนาคารออมสิน เป็นต้น อุตสาหกรรมผลิตจะเป็นรากฐานสำคัญของการเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่การดำเนินงานของอุตสาหกรรมผลิตก็ยังพบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนอยู่ดี ยังต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐโดยเฉพาะด้านการเงินอยู่มาก ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตมองว่าปัญหาต่างๆ ที่กิจการประสบส่วนใหญ่มาจากปัจจัยภายนอก เช่น ปัญหาทางการเงิน การตลาด ภาษี แรงงาน และนโยบายภาครัฐ มากกว่าปัจจัยภายใน ปัญหาอีกอย่างหนึ่งของอุตสาหกรรมผลิตประสบคือปัญหาการขอเงินจากสถาบันการเงินเพื่อมาลงทุนหรือขยายการลงทุน หรือเป็นเงินทุนหมุนเวียน แต่เนื่องจากอุตสาหกรรมผลิตเหล่านี้ไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบ และจ้างผู้อื่นทำแทนและยังขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ จึงทำให้ต้องพึ่งพาเงินทุนนอกระบบแต่เป็นส่วนน้อย จากที่กล่าวมาข้างต้น อุตสาหกรรมผลิตบางแห่งจึงค่อนข้างมีจุดอ่อนในการรับรู้ข่าวสารด้านต่าง ๆ เช่น นโยบายและมาตรการของภาครัฐ ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด เป็นต้น

2.5 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2557) ว่าด้วยเรื่องการนำเสนอการเงิน ได้พูดถึงรายงานทางการเงิน ไว้คือการจัดทำงบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้การเงินซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่จะเรียกร้องให้กิจการจัดทำรายงานที่มีการดัดแปลงตามความต้องการข้อมูลโดยเฉพาะเจาะจงได้ การรายงานทางการเงินมีกรอบแนวคิดว่าลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ต้องระบุประเภทของข้อมูลที่เป็นไปได้ที่จะมีประโยชน์ที่สุดสำหรับผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืมและเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เพื่อใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานโดยพิจารณาจากข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการ รายงานทางการเงินให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงาน และผลกระทบของรายการและเหตุการณ์และสถานการณ์อื่นๆที่เปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้น เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจ รายงานทางการเงินบางฉบับยังรวมเอกสารคำอธิบายเกี่ยวกับความคาดหวังและกลยุทธ์ของฝ่ายบริหารสำหรับกิจการที่เสนอรายงานและข้อมูลที่มองไปในอนาคตประเภทอื่นไว้ด้วย ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่ถือว่าเป็นประโยชน์ใช้กับข้อมูลทางการเงินที่ให้ไว้ในงบการเงิน ตลอดจนข้อมูลทางการเงินที่ให้โดยวิธีอื่น ต้นทุนซึ่งเป็นข้อจำกัดเสมอของความสามารถของกิจการที่เสนอรายงานในการให้ข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ก็นำไปใช้ในลักษณะเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ข้อควรพิจารณาในการนำลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุนไปใช้อาจแตกต่างกัน ตามประเภทของข้อมูลที่แตกต่างกัน เช่นการใช้ลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุนกับข้อมูลที่มองไปในอนาคตอาจแตกต่างจากการใช้กับข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องในปัจจุบันและการใช้กับการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้น (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2557)

2.6 ประโยชน์ของรายงานทางการเงิน

รายงานทางการเงินหรืองบการเงินหมายถึงรายงานที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้การเงินซึ่งไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะเรียกร้องให้ธุรกิจจัดทำรายงานที่มีการดัดแปลงตามความต้องการข้อมูลโดยเฉพาะเจาะจงลงไปในการรายงานได้ ส่วนท้ายของรายงานทางการเงินจะมีหมายเหตุประกอบงบการเงิน หมายถึงข้อมูลที่แสดงเพิ่มเติมจากข้อมูลที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของและงบกระแสเงินสด เป็นการอธิบายถึงการแยกแยะรายการที่นำเสนอในงบการเงินดังกล่าวและข้อมูลที่เกี่ยวกับรายการที่มีคุณสมบัติไม่เพียงพอที่จะรับรู้ในงบการเงินที่นำเสนอ เนื่องจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2557) ได้มีการพูดถึงการปรับปรุงงบการเงินบางส่วนเช่น จากเดิมใช้ชื่อบัญชีงบดุลปรับปรุงใหม่เปลี่ยนชื่อบัญชีเป็นงบแสดงฐานะทางการเงิน เดิมใช้ชื่อบัญชีงบกำไรขาดทุนปรับปรุงใหม่เป็นงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ โดยมีการเพิ่มรายละเอียดต่อท้ายงบกำไรสุทธิสำหรับกิจการที่มีรายได้หรือค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากรายการปกติ โดยคำอธิบายงบการเงินยังคงเหมือนเดิม เพียงแต่ได้เพิ่มรายละเอียดการรายงานเข้ามาอีกในบางส่วน เมื่อยุติการรายงานทางการเงินสำคัญต่อการพิจารณาผลการดำเนินงาน และเพื่อประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ทางการเงินขององค์กร รายงานทางการเงินจึงมีประโยชน์ สำหรับผู้บริหารที่ต้องการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน คือ

1) ผู้บริหารจะใช้รายงานทางการเงินเพื่อจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและ 2) เพื่อรักษาความมั่นคงขององค์กร แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์กร

2.7 ส่วนประกอบของรายงานทางการเงิน

รายงานทางการเงินเป็นการนำเสนอข้อมูลทางการเงินบัญชี เพื่อให้เห็นถึงผลประกอบการว่ามีกำไรหรือขาดทุน และแสดงยอดคงเหลือทางบัญชี เพื่อให้ทราบว่า มียอดสินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น เหลืออยู่เท่าใด โดยแสดงออกมาในรูปของงบการเงินที่สำคัญคืองบแสดงฐานะทางการเงินและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ดังนี้ (เฉลิมขวัญ, 2558)

งบแสดงฐานะการเงิน คือ งบที่แสดงฐานะทางการเงินของธุรกิจ ณ วันใดวันหนึ่งเพียงวันเดียวว่าสิ้นสุดวันที่ที่ปรากฏในงบ มียอดคงเหลือด้านสินทรัพย์รวมเป็นจำนวนเท่าใด ยอดหนี้สินรวมเป็นจำนวนเท่าใดและส่วนของผู้ถือหุ้นรวมเป็นจำนวนเท่าใด

1) หมวดสินทรัพย์ หมายถึงสิทธิหรือประโยชน์ของธุรกิจที่พึงมีพึงได้ ธุรกิจจะมีแหล่งเงินทุนที่ได้จากเจ้าหนี้บวกกับเจ้าของเพื่อนำเงินทุนมาแปลงเป็นสินทรัพย์ประกอบด้วยรายการในหมวดสินทรัพย์ ดังนี้

- สินทรัพย์หมุนเวียน หมายถึงสิทธิหรือประโยชน์ของธุรกิจที่พึงมีพึงได้โดยมีระยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี เช่น เงินสด ลูกหนี้ สินค้าคงเหลือ ตัวเงินรับ ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า เป็นต้น

- ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หมายถึงสิทธิหรือประโยชน์ของธุรกิจที่พึงมีพึงได้โดยมีระยะเวลานานกว่า 1 ปี และมีไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงาน เช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องใช้สำนักงาน เป็นต้น

- สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน หมายถึงสิทธิหรือประโยชน์ที่ธุรกิจพึงมีพึงได้ที่มองไม่เห็นและไม่สามารถจับต้องได้ เช่น ค่าความนิยม ลิขสิทธิ์ นิมิตรสิทธิ ค่าใช้จ่ายจัดตั้งบริษัท เป็นต้น

2) หมวดหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ประกอบด้วย

หนี้สิน หมายถึงภาระผูกพันที่ธุรกิจจะต้องชดใช้คืนให้หมดภายในระยะเวลาที่กำหนด รายการหนี้สินประกอบด้วย

- หนี้สินหมุนเวียน หมายถึงภาระผูกพันที่ธุรกิจจะต้องชดใช้คืนให้หมดโดยมีกำหนดระยะเวลาในการชดใช้คืนภายใน 1 ปี เช่น เจ้าหนี้การค้า ตัวเงินจ่าย ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย เป็นต้น

- หนี้สินระยะยาว หมายถึงภาระผูกพันที่ธุรกิจจะต้องชดใช้คืนให้หมดโดยมีระยะเวลาการชดใช้คืนมากกว่า 1 ปี เช่น เงินกู้ยืมระยะยาว หนี้กู้ พันธบัตร เป็นต้น

ส่วนของผู้ถือหุ้น หมายถึงสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้ถือหุ้นพึงมีพึงได้ ประกอบด้วยรายการ ดังนี้

- ทุนเรือนหุ้น หมายถึงการระดมเงินทุนจากบุคคลภายนอกเพื่อเข้ามาเป็นหุ้นส่วนของธุรกิจโดยการออกจำหน่ายหุ้น ประกอบด้วย ทุนหุ้นบุริมสิทธิ หมายถึงหุ้นที่กึ่งหนึ่งเป็นเจ้าหนี้ อีกกึ่งหนึ่งเป็นเจ้าของ นั่นหมายถึงผู้ที่ถือครองหุ้นบุริมสิทธิร้อยละ 50 เป็นเจ้าหนี้ของธุรกิจ อีกร้อยละ 50 เป็นเจ้าของธุรกิจ ส่วนทุนหุ้นสามัญ หมายถึงการจัดหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจโดยการออกหุ้นสามัญจำหน่ายเป็นหุ้นๆ มีราคาหุ้นละเท่าๆกัน

โดยผู้ถือครองหุ้นสามัญมีสิทธิการเป็นเจ้าของธุรกิจร้อยละ 100 มีส่วนได้เสียในการบริหารธุรกิจและมีสิทธิในการเลือกตั้งคณะกรรมการเพื่อเข้ามาเป็นผู้บริหารธุรกิจด้วย

- กำไรสะสม หมายถึงสิทธิที่ผู้ถือหุ้นจะได้รับในอนาคตคือผลกำไรสุทธิจากการดำเนินงานส่วนที่เหลือหลังจากแบ่งเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นบริมสิทธิเรียบร้อยแล้ว

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ หมายถึงงบการเงินที่แสดงผลการดำเนินงานในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงผลกำไรหรือขาดทุนของธุรกิจ ผลการดำเนินงานของธุรกิจเกิดขึ้นจากการนำรายได้รวมทั้งหมดหักออกด้วยค่าใช้จ่ายทั้งหมด ซึ่งค่าใช้จ่ายประกอบด้วย ต้นทุนขาย ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ดอกเบี้ยจ่ายและภาษี การคำนวณโดยเริ่มด้วยการคำนวณหากำไรขั้นต้นที่เกิดจากนำยอดขายได้รวมหักออกด้วยต้นทุนขาย ต่อมาคำนวณหากำไรจากการดำเนินงาน โดยนำกำไรขั้นต้นหักออกด้วยค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ต่อมาคำนวณหากำไรก่อนหักภาษีโดยนำกำไรจากการดำเนินงาน (กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี) หักออกด้วยดอกเบี้ยจ่าย(ต้นทุนทางการเงิน) ต่อมาคำนวณหากำไรสุทธิ โดยนำกำไรก่อนหักภาษีหักออกด้วยภาษีเงินได้นิติบุคคล ถ้าธุรกิจไม่มีการจ่ายเงินปันผลและไม่มีการนำกำไรสุทธิมาจ่ายรายจ่ายอื่นๆเช่นเงินลงทุนเพิ่ม กำไรสุทธิจะโอนเข้าสู่กำไรสะสมถือเป็นสิทธิของเจ้าของในอนาคต แต่ถ้ากำไรสุทธิจากการดำเนินงานหารด้วยจำนวนหุ้นสามัญจะถือว่าเป็นการคำนวณหากำไรต่อหุ้น เนื่องจากรายงานทางการเงินมีประโยชน์เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานเพื่อให้ทราบถึงการเคลื่อนไหวของเงินทุนและทราบผลกำไรหรือขาดทุน มีเทคนิคการประเมินผลการดำเนินงานหลายวิธี เช่น การวิเคราะห์อัตราส่วน การวิเคราะห์การย่อส่วนตามแนวดิ่ง การวิเคราะห์แนวโน้ม เป็นต้น แต่ที่นิยมเพื่อการประเมินผลการดำเนินงานด้านการเงิน ส่วนใหญ่นิยมใช้เทคนิคการประเมินผลด้วยการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (เฉลิมขวัญ,2558)

2.8 การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน

การวิเคราะห์รายงานทางการเงินหมายถึงการนำข้อมูลของงบการเงินซึ่งประกอบด้วยหมวดทางบัญชี 5 หมวด คือ หมวดสินทรัพย์ หมวดหนี้สิน หมวดส่วนของเจ้าของ หมวดรายได้และหมวดค่าใช้จ่ายนำมาเพื่อวิเคราะห์หาผลการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมา จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น รายการทางการเงินที่แสดงในอยู่ในรูปของงบการเงินที่นำมาวิเคราะห์คืองบแสดงฐานะทางการเงินและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อประเมินประสิทธิผลในการดำเนินงานของธุรกิจในรอบปีที่ผ่านมาว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ ข้อมูลที่ปรากฏหรือแสดงในงบการเงินจำเป็นต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือและตรวจสอบได้ การประเมินผลการดำเนินงานจากรายงานทางการเงิน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญกับบุคคลหลายฝ่าย บุคคลที่ต้องการใช้ประโยชน์จากการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน แบ่งเป็น 2 ประเภท ผู้วิเคราะห์ข้อมูลภายในคือผู้บริหารหรือผู้ลงทุนที่ต้องการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธุรกิจ ผู้บริหารหรือเจ้าของธุรกิจต้องการทราบข้อมูลเพื่อตัดสินใจวางแผนการดำเนินธุรกิจต่อไปหรือมีข้อบกพร่องอย่างไรจะทำการแก้ไขต่อไป และผู้วิเคราะห์ข้อมูลภายนอก คือผู้ที่มีส่วนได้เสียกับการวิเคราะห์ทางการเงิน ประกอบด้วยเจ้าหนี้ ผู้ตรวจสอบบัญชี หน่วยงานภาครัฐ เป็นต้น (เฉลิมขวัญ,2558)

การวิเคราะห์รายงานทางการเงินเป็นการวิเคราะห์เพื่อประเมินผลการดำเนินงานในอดีตที่ผ่านมาขององค์กรว่ามีผลดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้และบรรลุเป้าหมายหรือไม่ บางครั้งอาจเป็นการยากที่จะพิจารณาว่าผลการดำเนินงานประสบความสำเร็จหรือไม่ จึงควรมีรายการที่นำมาเปรียบเทียบกับให้เห็นเด่นชัดขึ้น รายการหรือข้อมูลที่ควรนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์ ประกอบด้วยข้อมูลที่เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมเดียวกัน เป้าหมาย หรือแนวโน้ม

2.9 เทคนิคการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานทางการเงิน

การประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานนั้นมีเทคนิคในการประเมินได้หลายแบบ ประกอบด้วย การประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้วยการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน การประเมินผลด้วยการวิเคราะห์งบกระแสเงินสด การประเมินผลด้วยการวิเคราะห์แนวโน้มและการวิเคราะห์ด้วยการย่อส่วนตามแนวดิ่ง แต่เทคนิคที่นิยมใช้เพื่อการประเมินผลนั้น คือการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน หมายถึงการนำตัวเลขในงบการเงินมาเปรียบเทียบกับกันเพื่อหาผลลัพธ์ว่าตัวเลขตัวบนเป็นกี่เท่าเมื่อเทียบกับตัวเลขตัวล่าง หรือตัวเลขตัวหน้าเป็นกี่เท่าเมื่อเทียบกับตัวเลขตัวหลัง เช่น อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 3 : 1 เท่า หมายความว่า กิจการมีสินทรัพย์หมุนเวียน 3 บาทในขณะที่มีหนี้สินหมุนเวียน 1 บาท เมื่อหนี้สิน หมุนเวียนถึงกำหนดชำระ มีเงิน หมุนเวียนเพียงพอในการชำระหนี้สินหมุนเวียน เช่นนี้ถือว่าสภาพคล่องอยู่ในระดับดี การ ประเมินผลการดำเนินงานด้วยอัตราส่วนจะแบ่งการประเมินผลการดำเนินงานออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสภาพคล่อง ด้านความสามารถในการทำกำไร ด้านสภาพหนี้สินและด้านความสามารถในการชำระต้นทุนทางการเงิน (เฉลิมขวัญ, 2558)

2.9.1 อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง

อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง หมายถึงอัตราส่วนใช้วัดความคล่องตัวทางการเงินของธุรกิจ เพื่อต้องการทราบถึงผลการดำเนินงานระยะสั้นโดยคำนึงถึงสินทรัพย์หมุนเวียนที่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียน ประกอบด้วยอัตราส่วนย่อยที่สำคัญ ประกอบด้วย 1) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน สูตรคำนวณได้จาก สินทรัพย์หมุนเวียน/หนี้สินหมุนเวียน เป็นอัตราส่วนที่อธิบายถึงความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ทันเวลา เช่น อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 3 เท่าหมายถึงธุรกิจมีสินทรัพย์หมุนเวียน 3 บาท มีหนี้สินหมุนเวียน 1 บาท ถ้าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมากแสดงถึงสภาพคล่องมาก แต่บางครั้งอาจไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไปเนื่องจากสินทรัพย์หมุนเวียนมีหลายรายการประกอบด้วยเงินสด ลูกหนี้ สินค้าคงเหลือ ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า ถ้าสินทรัพย์หมุนเวียนมี จำนวนมากแต่เป็นรายการสินค้าคงเหลือจะเป็นตัวบ่งบอกว่าธุรกิจมีสภาพคล่องน้อยเพราะว่าสินค้าคงเหลือเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ช้าและโอกาสที่จะขายสินค้าได้นั้นไม่แน่นอน ดังนั้นการวิเคราะห์สภาพคล่องด้านเงินสดจึงควรใช้อีกอัตราส่วนประกอบ คืออัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว คำนวณได้จากสูตร (สินทรัพย์หมุนเวียน - สินค้าคงเหลือ - ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า) /หนี้สินหมุนเวียน จากที่กล่าวมาแล้ว ว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนคือการนำสินทรัพย์หมุนเวียนมาเปรียบเทียบกับหนี้สินหมุนเวียนนั้นมีรายการสินทรัพย์หมุนเวียนบางรายการที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ช้าคือสินค้าคงเหลือ ถ้าสินค้าคงเหลือมีมากจะทำให้การวัดด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนไม่แน่ชัดจึงควรใช้อัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว เป็นอัตราส่วนที่ใช้ประเมินสภาพคล่องของธุรกิจได้ลึก และดีกว่าอัตราส่วนเงินทุน

หมุนเวียนเพราะว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็วได้นำรายการที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้เข้ามาหักออกจากสินทรัพย์ทั้งหมด ส่วนที่เหลือจึงเป็นรายการที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วหรือมีสภาพคล่องมากนั่นเอง ตัวอย่างเช่น ธุรกิจมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 3 เท่า ถือว่ามีสภาพคล่องค่อนข้างสูง แต่มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว 0.7 เท่าถือว่ามีความสภาพคล่องค่อนข้างต่ำ นั้นย่อมแสดงว่าธุรกิจมีสินทรัพย์ประเภทสินค้าคงเหลือมากนั่นเอง อีกส่วนที่สำคัญคือ อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ คำนวณได้จาก ยอดขายเชื่อ/ลูกหนี้เฉลี่ย หมายถึงอัตราส่วนที่ใช้วัดสภาพการหมุนของลูกหนี้ภายในรอบปีบัญชี ถ้าในหนึ่งปีมีการหมุนเวียนของลูกหนี้มากย่อมแสดงให้เห็นว่าธุรกิจมีการบริหารลูกหนี้ที่ดีจึงทำให้เกิดการหมุนเวียนของลูกหนี้มากทำให้มีเงินทุนหมุนเวียนของธุรกิจมากขึ้นด้วย (เฉลิมขวัญ ,2558)

2.9.2 อัตราส่วนวัดความสามารถทำกำไร

อัตราส่วนความสามารถทำกำไร หมายถึงอัตราส่วนที่ใช้เพื่อวัดประสิทธิภาพในการหารายได้ในรูปของกำไรให้กับธุรกิจ หรือผลตอบแทนจากเงินลงทุน ประกอบด้วยอัตราส่วนกำไรขั้นต้น คำนวณได้จาก กำไรขั้นต้น / ยอดขาย อัตราส่วนกำไรขั้นต้นเป็นการเปรียบเทียบกำไรขั้นต้นกับยอดขายเพื่อแสดงถึงความสามารถในการทำกำไรเบื้องต้นที่เกิดจากยอดขายหักต้นทุนขาย ถ้ามีต้นทุนขายต่ำจะส่งผลทำให้อัตราส่วนกำไรขั้นต้นสูง อัตราส่วนกำไรสุทธิ คำนวณจาก กำไรสุทธิ/ยอดขาย เป็นอัตราส่วนที่นำยอดกำไรสุทธิเปรียบเทียบกับยอดขาย เพื่อแสดงถึงความสามารถในการทำกำไร ถ้าอัตราส่วนกำไรสุทธิสูงแสดงถึงประสิทธิภาพ ผลในการทำกำไรของธุรกิจมีสูงด้วย อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน คำนวณจาก กำไรจากการดำเนินงาน / ยอดขาย เป็นอัตราส่วนที่นำยอดกำไรจากการดำเนินงานเปรียบเทียบกับยอดขาย เพื่อแสดงถึงความสามารถในการทำกำไรก่อนหักต้นทุนทางการเงิน และก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ถ้าอัตราส่วนกำไรสุทธิสูงแสดงถึงประสิทธิภาพ ผลในการทำกำไรของธุรกิจมีสูงด้วย อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น คำนวณจาก กำไรสุทธิ / ส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นเป็นอัตราส่วนที่บอกให้ทราบถึงผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นสามัญที่จะได้รับ ถ้าอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นสูงผลที่ตามมาคือความต้องการถือครองหุ้นสามัญมีความต้องการสูงด้วยเช่นกัน อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ คำนวณจาก กำไรสุทธิ / สินทรัพย์ที่มีตัวตน อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์เปรียบเทียบกับกำไรสุทธิกับสินทรัพย์ที่มีตัวตน สาเหตุที่ไม่นำสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนมาคำนวณด้วยเนื่องจากอัตราส่วนนี้แสดงถึงความสามารถในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ของธุรกิจว่าคุ้มค่าหรือไม่ ถ้าอัตราส่วนสูงย่อมแสดงว่าธุรกิจใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ ผลและคุ้มค่า หรือบางครั้งอาจเรียก อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (Return on Investment Ratio)

2.9.3 อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพ

เป็นการวัดประสิทธิภาพจากการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่มาก่อนให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับกิจการ โดยใช้ อัตราส่วนคืออัตราการหมุนของสินทรัพย์ คำนวณโดย ยอดขาย /สินทรัพย์ที่มีตัวตน อัตราการหมุนของสินทรัพย์ หมายถึงระยะเวลาการขายสินค้าแต่ละครั้งในรอบหนึ่งปีบัญชี หลักเกณฑ์การพิจารณาอัตราการหมุนของสินทรัพย์ มีหลักเกณฑ์การพิจารณาเช่นเดียวกับการพิจารณาอัตราการหมุนของลูกหนี้

2.9.4 อัตราส่วนวัดสภาพหนี้สิน

อัตราส่วนวัดสภาพหนี้สิน หมายถึงอัตราส่วนที่แสดงถึงการหาเงินทุนโดยที่ไปกู้ยืมมาจากเจ้าหนี้ทั้ง เจ้าหนี้ระยะสั้นและเจ้าหนี้ระยะยาว ประกอบด้วยอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของ คำนวณได้จาก หนี้สิน ทั้งหมด/ส่วนของเจ้าของ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของ เป็นอัตราส่วนวัดสภาพหนี้สินทั้งหมดและอธิบายถึงความคุ้มครองของเจ้าของ ถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของสูงนั้นหมายถึงเงินทุนของธุรกิจมีแหล่งเงินทุนมาจากหนี้สินมากกว่าส่วนของเจ้าของ โอกาสการกู้ยืมครั้งต่อไปอาจมีปัญหาเรื่องการอนุมัติเงินกู้ยืม แต่ถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของต่ำเมื่อต้องการเงินกู้ยืมเพิ่มจะทำให้ง่ายขึ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ คำนวณจาก หนี้สินทั้งหมด/สินทรัพย์ทั้งหมด อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมหมายถึงอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นว่าธุรกิจมีเงินทุนจากแหล่งใดเป็นจำนวนเท่าใดระหว่างเจ้าหนี้กับส่วนของเจ้าของเพื่อนำมาลงทุนเป็นสินทรัพย์ของธุรกิจ

2.10 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลจากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ดารณี เอื้อชนะจิตร (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลกระทบของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและลักษณะองค์กรธุรกิจที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าคุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและคุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านการเปรียบเทียบกันได้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ส่วนคุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านความเข้าใจได้และคุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านความเชื่อถือได้ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ลักษณะองค์กรธุรกิจตามนโยบายองค์กร การสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กรส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ทิพาพร ขวัญมา (2555) ได้ศึกษาผลกระทบของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีบริหารที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าคุณภาพ ข้อมูลทางบัญชีบริหาร ด้านความสัมพันธ์กับปัญหา ด้านความทันเวลากับความต้องการและด้านความน่าเชื่อถือได้มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ดังนั้นผู้บริหารของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ควรให้ความสำคัญต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีบริหารเพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานทางการบัญชีและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานและมีศักยภาพในการแข่งขันได้ในอนาคต

ปิยมาศ เหลือล้น (2555) ได้ศึกษาผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดสุรินทร์ พบว่าคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมีความสัมพันธ์และผลกระทบกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ เนื่องจากคุณภาพข้อมูลทางบัญชีมีความสำคัญและเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้รายงานทางการเงินอย่างมากเพราะต้องใช้ประกอบการตัดสินใจและวิเคราะห์ความเสี่ยงในการลงทุนในอนาคต ด้านความเชื่อถือได้มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับประสิทธิภาพการตัดสินใจเนื่องจากการมีระบบบัญชีที่มีมาตรฐานเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ช่วยสะท้อนภาวะการเงินที่แท้จริงของ

บริษัท ข้อมูลทางบัญชีที่น่าเชื่อถือจะส่งผลให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบันและอนาคต ทำให้การตัดสินใจของผู้บริหารทำได้ง่ายขึ้นและด้านเปรียบเทียบกันได้ มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ เนื่องจากงบการเงินที่มีคุณภาพผู้บริหารสามารถเปรียบเทียบงบการเงินในช่วงเวลาที่ต่างกันเพื่อใช้ประกอบการวางแผนและวางกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

วิมลพรรณ เลหาเจริญยศ (2553) ได้ศึกษาความต้องการในการใช้ข้อมูลทางบัญชีของผู้บริหารธุรกิจ ในเขตอุตสาหกรรมเครื่องสพพัฒนลำพูน โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ทางการบริหารของผู้บริหารโดยใช้ข้อมูลทางบัญชี ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้านได้แก่ด้านการวางแผน ด้านการควบคุม ด้านการสั่งการและด้านการตัดสินใจ ผลการศึกษาพบว่าผู้บริหารมีความต้องการในการใช้ข้อมูลทางบัญชีโดยรวมอยู่ในระดับมาก หากแบ่งความต้องการในการใช้ข้อมูลทางบัญชีของผู้บริหาร ด้านการวางแผนและด้านการควบคุม ผู้บริหารมีความต้องการในการใช้ข้อมูลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการสั่งการและด้านการตัดสินใจ ผู้บริหารมีความต้องการในการใช้ข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง

พัชรินทร์ วิเศษประสิทธิ์ (2552) ได้ศึกษาผลกระทบความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการบัญชีที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคเหนือ พบว่าผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ด้านรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านเกิดประสิทธิผลสูงสุดและด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบ พบว่าความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางบัญชี ด้านระบบบัญชีที่เหมาะสม มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านรวดเร็วทันเหตุการณ์ ด้านบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง กล่าวโดยสรุป คือ ความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางบัญชีมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคเหนือ

วนันพรรณ ชื่นพิบูลย์ (2552) ได้ศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ที่มีต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคเหนือ พบว่าผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ด้านคุณภาพของการตัดสินใจ ด้านการตัดสินใจในเวลา ด้านการยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้องและจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบ พบว่าคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีด้านความเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และด้านการเปรียบเทียบกันได้มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวม ด้านคุณภาพการตัดสินใจ ด้านการตัดสินใจได้ในเวลา ด้านการยอมรับของผู้เกี่ยวข้องและด้านความเหมาะสมทางด้านจริยธรรม

ฐิติพร วรฤทธิ์ (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของระบบสารสนเทศทางการบัญชี ความได้เปรียบทางการแข่งขันและความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในประเทศไทย พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีความเห็นเกี่ยวกับการมีคุณภาพของระบบสารสนเทศอยู่ในระดับมาก เช่นด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความถูกต้องเชื่อถือได้ ด้านความสามารถ

เปรียบเทียบกันได้และมีความเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบทางการแข่งขันอยู่ในระดับมาก เช่น ด้านการสร้างความแตกต่าง ด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็วและด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน และเกี่ยวกับการมีความสำเร็จในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ได้แก่ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้พัฒนา โดยสรุปคุณภาพพระบบสารสนเทศทางการบัญชีและมีความเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบทางการแข่งขันมีความสัมพันธ์และผลกระทบกับความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

อักษรารณ แวนแก้ว (2548) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้ความเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีคุณภาพรายงานการเงินอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้และการเปรียบเทียบกันได้ ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีมีความสำคัญกับการจัดทำรายงานการเงินให้มีคุณภาพ ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรโดยการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาต่อหรือเข้ารับการอบรมเพิ่มเติมตลอดจนการศึกษาดูงานเพื่อหาประสบการณ์จากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ประสบความสำเร็จเพื่อให้นักบัญชีมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลสามารถคาดคะเนแนวโน้มของเศรษฐกิจได้อย่างมืออาชีพ

เบญจวรรณ ทรายกิจธกุล (2547) ได้ศึกษาคุณภาพของสารสนเทศทางบัญชีที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่าระดับของคุณภาพของสารสนเทศทางบัญชีโดยรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน คือด้านความเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้

เพ็ญธิดา พงษ์ธานี (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในด้านการวัดสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจ การวัดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ การวัดความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจและการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในด้านการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิผลของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ลักษณะเชิงโครงสร้างของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในด้านระยะเวลาในการดำเนินงาน การดำเนินงานกับต่างประเทศ การจัดทำแผนธุรกิจและการจัดทำแผนการตลาดต่างกันการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่างกัน

สุภาพร กุศลสัตย์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำมาตราฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยในมุมมองของผู้สอบบัญชี พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ส่วนใหญ่มองว่าค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางบัญชี หรือการจัดทำงบการเงินเป็นค่าใช้จ่าย

ส่วนเกินและจากปัญหาในการจัดทำงบการเงินที่มีต้นทุนในการจัดทำสูง มากกว่าประโยชน์ที่ได้รับจากงบการเงิน เป็นเหตุผลหนึ่งที่ ทำให้ผู้ประกอบการ หลีกเลี่ยงการเข้าถึงแหล่งเงิน ทุนจากสถาบันการเงิน เนื่องจากการปิดบังข้อมูลทางการเงิน เพื่อหลีกเลี่ยงภาษี การบังคับใช้ภาษี สำหรับธุรกิจ มักมีปัญหาเสมอซึ่งใน หลายๆประเทศต้องพึ่งพาอัตราภาษีพิเศษเพื่อให้การจ่ายภาษีสมดุลกับขนาดของธุรกิจ เป็นการลดหย่อนค่าใช้จ่าย และลดการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีในกลุ่ม SMEs โดยผู้ประกอบการธุรกิจบางรายเห็นว่าภาษีเป็นค่าใช้จ่ายที่ทำให้ส่วน แบ่งกำไรของตนลดลง ประกอบกับการประกอบการของธุรกิจนอกตลาดหลักทรัพย์ฯ มีหน่วยงานผู้กำกับ หลักทรัพย์ฯ และตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการทางบัญชี และระเบียบข้อบังคับต่างๆน้อยกว่าบริษัทในตลาด หลักทรัพย์ฯ ดังนั้น จึงเป็นช่องทางที่ทำให้เกิดการตกแต่งบัญชีได้ง่าย โดยผู้ประกอบการจัดทำบัญชีเป็นเพียง เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมายและมีเอกสารประกอบการยื่นงบการเงินและแบบแสดงรายการเพื่อ เสียภาษีประจำปีเท่านั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้รายงานทางการเงินของกิจการแสดงรายการผลการ ดำเนินงานไว้ไม่เป็นไปตามข้อเท็จจริง อีกสาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากการประกอบกิจการของธุรกิจเหล่านี้มิได้ มุ่งหวังถึงการระดมเงินจากนักลงทุน แต่เป็นการคำนึงถึงประโยชน์ทางภาษี หรือการหลบเลี่ยงภาษี เพียงประการ เดียว

ธกานต์ ชาติวงศ์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของจริยธรรมธุรกิจและวัฒนธรรมองค์กรที่มีต่อ คุณภาพงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าหากผู้ประกอบการหรือ เจ้าของกิจการดำเนินธุรกิจอยู่บนพื้นฐานทางจริยธรรม และมีวัฒนธรรมองค์กรที่เหมาะสมแล้ว ก็จะทำให้งบ การเงินมีคุณภาพอย่างแท้จริง

ชินจิตร อังวรารวงศ์และ นงคินิตย์ จันทร์จรัส (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย พบว่า ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย พิจารณาในด้านสถาบันการเงิน ปัญหาที่พบในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาด้านการต้องการหลักทรัพย์ในการค้ำ ประกัน เงื่อนไขในการให้สินเชื่อยุ่งยาก และระยะเวลาในการขอสินเชื่อนาน สำหรับปัญหาด้านผู้ประกอบการ SMEs ได้แก่ปัญหาด้านการต้องการหลักทรัพย์ในการค้ำ ประกัน ขาดความน่าเชื่อถือจากสถาบันการเงิน ขาด ประสบการณ์ในธุรกิจ ด้านภาครัฐปัญหาที่พบมากได้แก่ ด้านมาตรการในการกระตุ้นให้สถาบันการเงินปล่อย สินเชื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs แนวทางในการแก้ไขปัญหาในส่วนขอ ภาครัฐ ควรลดเงื่อนไขและขั้นตอนในการ ปล่อยสินเชื่อ โดยเฉพาะในส่วนของผู้ค้ำประกันและผู้ค้ำประกัน ด้านสถาบันการเงินควรยืดหยุ่นเงื่อนไข ในการปล่อยสินเชื่อให้เท่าเทียมกันทุกสถาบันการเงิน รวมถึงให้ความรู้กับผู้ประกอบการและให้คำปรึกษาแนะนำ การอนุบาลธุรกิจ SMEs ใหม่ๆให้ประสบความสำเร็จในการก่อตั้งธุรกิจ

สุรศักดิ์ อำนาจประวิทย์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่ ก รุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs จะต้องปรับปรุงการจัดการภายในองค์กรอย่างจริงจัง รวมถึงการปรับปรุงด้านระบบบัญชีและการเงิน อีกทั้งจะต้องเริ่มต้นติดต่อกับสถาบันการเงินเพื่ อสร้างความน่าเชื่อถือของผู้ ประกอบการในอนาคต และจะต้องรักษาวินัยทางการเงิน ไม่นำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของการดำ เนินธุรกิจ ด้านธนาคารพาณิชย์

จะต้องปรับเปลี่ยนขั้นตอนการวิเคราะห์สินเชื่อให้รวดเร็วยิ่งขึ้นและควรจะเข้าร่วมกับโครงการของภาครัฐ เพื่อสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการ SMEs ได้ง่ายขึ้นรวมถึงการจัดอบรมหลักสูตรทางการเงินและบัญชีให้ผู้ประกอบการ SMEs เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความรู้ในระบบการเงินและบัญชีที่ถูกต้อง จะทำให้ผู้ประกอบการ SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น ด้านภาครัฐ หน่วยงานของรัฐ เช่น ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย(ธพว.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ต้องให้การสนับสนุนเงินทุนกับผู้ประกอบการโดยตรง แต่ในอดีตที่ผ่านมา ผู้ประกอบการขนาดย่อมมักจะไม่ได้รับการสนับสนุนเงินทุนจาก ธพว. ในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ธนาคารมักจะพิจารณาสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการ SMEs ที่แข็งแรงแล้ว เนื่องจาก ผู้บริหารของธนาคารอาจจะกลัวปัญหาด้านหนี้เสีย จึงเป็นสาเหตุใหญ่ ที่ ธพว. มักจะให้การสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการ SMEs ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่

จากการศึกษาเอกสารและผลการวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน นอกจากจะเป็นการประเมินธุรกิจด้วยการใช้อัตราส่วนทางการเงิน ประเมินสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครองปัจจุบัน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาแล้วนั้น อุตสาหกรรมการผลิตควรมีการพัฒนาศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิผลต่อองค์กรสูงสุดในการใช้ประโยชน์จากงบการเงิน เพื่อวิเคราะห์สภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและสภาพหนี้สิน สิ่งที่สำคัญอีกประการคือการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อประกอบการตัดสินใจด้านการลงทุน การบริหารลูกหนี้ การจัดสรรงบประมาณ การวิเคราะห์สถานะทางการเงินเพื่อเตรียมหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมและการเตรียมพร้อมกับการลงทุนระยะสั้นและจากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่าผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อประสิทธิภาพของธุรกิจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ในหลายเขตพื้นที่แต่สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ยังไม่มีผลการวิจัยที่แสดงถึงผลกระทบจากการใช้รายงานทางการเงิน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาอิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยนำปัจจัยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินและโครงสร้างของธุรกิจมาเป็นตัวแปรอิสระที่ส่งผลกระทบต่อแหล่งเงินทุนและประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องอิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 3 จังหวัดได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยองและจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล จำนวนทั้งสิ้น 1,037 แห่ง การเลือกตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan เลือกจำนวน 400 แห่ง จากจำนวนประชากรทั้งหมด โดยใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบแบ่งตามสัดส่วนโรงงานที่มีพื้นที่ตั้งในนิคม 3 จังหวัด จำนวนทั้งสิ้น 400 แห่ง ดังนี้

นิคมอุตสาหกรรม	ประชากร		ตัวอย่าง	
	(แห่ง)	(เปอร์เซ็นต์)	(แห่ง)	(เปอร์เซ็นต์)
1.จังหวัดชลบุรี	696	67.12	268	67.00
2.จังหวัดฉะเชิงเทรา	258	24.88	100	25.00
3.จังหวัดระยอง	<u>83</u>	<u>8.00</u>	<u>32</u>	<u>8.00</u>
รวม	<u>1,037</u>	<u>100.00</u>	<u>400</u>	<u>100.00</u>

การ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจะใช้ตารางของ Krejcie and Morgan

TNI

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงจำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ของ Krejcie and Morgan

จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง
50	44	300	169	2000	322
55	48	320	175	2200	327
60	52	340	181	2400	331
65	56	360	186	2600	335
70	59	380	191	2800	338
75	63	400	196	3000	341
80	66	420	201	3500	346
85	70	440	205	4000	351
90	73	460	210	4500	354
95	76	480	214	5000	357
100	80	500	217	6000	361
110	86	550	226	7000	364
120	92	600	234	8000	367
130	97	650	242	9000	368
140	103	700	248	10000	370
150	108	750	254	15000	375
160	113	800	260	20000	377
170	118	850	265	30000	379
180	123	900	269	40000	380
190	127	950	274	50000	381
200	132	1000	278	75000	382
210	136	1100	285	100000	384

ที่มา : Krejcie, R.V.,and Morgan D.W. " Determining Sample Size for Research Activities. " Psychological measurement (1970) : 607-610

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) การเก็บข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยอง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) และข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์จากรายงานทางการเงิน การวิเคราะห์และประเมินผล การปฏิบัติงานด้วยอัตราส่วนทางการเงิน ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และ ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของการใช้ข้อมูลของธุรกิจ จากตำรา บทความ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม

เครื่องมือในการเก็บข้อมูลจะใช้แบบสอบถาม แบ่งเป็นข้อคำถาม 5 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างของธุรกิจ

ส่วนที่ 2 ครอบคลุมเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน

ส่วนที่ 3 ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

ส่วนที่ 4 ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของการดำเนินธุรกิจ

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวิจัยครั้งนี้ ได้ตั้งข้อเสนอบ้างต้น โดยมีการสัมภาษณ์ผู้นำกลุ่มแต่ละจังหวัด จังหวัดละ 1 แห่ง เพื่อสอบถามความคิดเห็นเชิงคุณภาพ แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านเวลา จึงไม่มีการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามด้านปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปรจะ พิจารณาจากการวิเคราะห์ปัจจัย โดยใช้วิธีองค์ประกอบหลัก เพื่อลดจำนวนปัจจัยย่อยของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปร ด้วยการทำการหมุนแกนด้วยวิธีแวนเดอร์วาลส์และใช้ค่า factor loading ของตัววัดปัจจัยมากกว่า 0.5 โดยตัววัดต้อง ไม่มีค่า factor loading มากกว่า 1 ปัจจัย เป็นเกณฑ์ในการกำหนดปัจจัยที่จะใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อวัดค่าตัวแปร และหาความน่าเชื่อถือได้ของปัจจัยซึ่งเป็นความ น่าเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดค่าตัวแปร เช่นเดียวกันโดยพิจารณาจากค่า Cronbach Alpha ซึ่งต้องมากกว่า 0.6 จึงจะถือว่ามีความเชื่อถือได้ (เพ็ญธิดา ,2554)

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถามแล้ว จะนำแบบสอบถามไปทำการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยมีค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2) แจกแจงความถี่เกี่ยวกับโครงสร้างของธุรกิจ แจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของ ผู้ประกอบการธุรกิจ ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ดังนี้

a) การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยอง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

b) ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

c) ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวัดค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ 16 เรื่อง ได้แก่

- การวัดสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจ ประกอบด้วย การวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน การวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว และการวิเคราะห์อัตราส่วนการหมุนเวียนของลูกหนี้
- การวัดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ประกอบด้วย การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้น การวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน และการวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ
- การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจ ประกอบด้วย การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น และการวิเคราะห์อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์
- การวัดสภาพหนี้สินของธุรกิจ ประกอบด้วย การวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ และการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
- การวัดการบริหารงานโดยการ กำหนดวัตถุประสงค์และแผนกลยุทธ์ของธุรกิจ ประกอบด้วย การตัดสินใจลงทุน การบริหารหนี้ การจัดสรรงบประมาณ การวิเคราะห์สถานะทางการเงินเมื่อต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินและการกำหนดต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงาน

การแบ่งระดับคะแนนจะการใช้การแบ่งระดับคะแนนแบบ Rating Scale ของ Likert ออกเป็น 7 ระดับด้วยกัน คือ คะแนน 7 หมายถึง ใช้มากที่สุด คะแนน 6 หมายถึง ใช้มาก คะแนน 5 หมายถึง ใช้ค่อนข้างมาก คะแนน 4 หมายถึง ใช้ปานกลาง คะแนน 3 หมายถึง ใช้ค่อนข้างน้อย คะแนน 2 หมายถึง ใช้น้อยและ คะแนน 1 หมายถึง ไม่ใช้เลย

การแปรความหมายจะกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจ ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 5.81-7.00 หมายถึง ใช้ประโยชน์มาก
- ค่าเฉลี่ย 4.61-5.80 หมายถึง ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
- ค่าเฉลี่ย 3.41-4.60 หมายถึง ใช้ประโยชน์ปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 2.21-3.40 หมายถึง ใช้ประโยชน์ค่อนข้างน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-2.20 หมายถึง ใช้ประโยชน์น้อย

ในการวัดค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน ประกอบด้วย

- 1.ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนการกู้ยืม (ดอกเบี้ย) ต่ำ
- 2.ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าธรรมเนียมในการจัดการเงินกู้ต่ำ
- 3.ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันต่ำ
- 4.ขั้นตอนในการได้รับอนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว

ใช้การแบ่งระดับคะแนนแบบ Rating Scale ของ Likert ออกเป็น 7 ระดับ คือ คะแนน 7 หมายถึง มากที่สุด คะแนน 6 หมายถึง มาก คะแนน 5 หมายถึง ค่อนข้างมาก คะแนน 4 หมายถึง ปานกลาง คะแนน 3 หมายถึง ค่อนข้างน้อย คะแนน 2 หมายถึง น้อยและ คะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด

และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาด ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 5.81-7.00 หมายถึง มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนมาก
- ค่าเฉลี่ย 4.61-5.80 หมายถึง มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนค่อนข้างมาก
- ค่าเฉลี่ย 3.41-4.60 หมายถึง มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 2.21-3.40 หมายถึง มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนค่อนข้างน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-2.20 หมายถึง ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เลย

ในการวัดค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของธุรกิจซึ่งประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 5 ด้าน

- 1.ความพึงพอใจกับความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ
- 2.ความพึงพอใจกับผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ
- 3.ความพึงพอใจกับสภาพคล่องของธุรกิจ
- 4.ความพึงพอใจกับรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ
- 5.ความพึงพอใจกับความมั่นคงของธุรกิจ

ใช้การแบ่งระดับคะแนนแบบ Rating Scale ของ Likert เป็น 7 ระดับ คือคะแนน 7 หมายถึง มากที่สุด คะแนน 6 หมายถึง มาก คะแนน 5 หมายถึง ค่อนข้างมาก คะแนน 4 หมายถึง ปานกลาง คะแนน 3 หมายถึง ค่อนข้างน้อย คะแนน 2 หมายถึง น้อย และคะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด

และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของธุรกิจ ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 5.81-7.00 หมายถึง มีประสิทธิผลมาก
- ค่าเฉลี่ย 4.61-5.80 หมายถึง มีประสิทธิผลค่อนข้างมาก
- ค่าเฉลี่ย 3.41-4.60 หมายถึง มีประสิทธิผลปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 2.21-3.40 หมายถึง มีประสิทธิผลค่อนข้างน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-2.20 หมายถึง ไม่มีประสิทธิผลเลย

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องอิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยทำการส่งแบบสอบถามไปถึงผู้ประกอบการของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ในอุตสาหกรรมการผลิต 3 จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัดระยอง จังหวัดชลบุรีและจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 400 แห่ง และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 382 แห่ง คิดเป็น ร้อยละ 95.50 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ประกอบด้วย

- 4.1 โครงสร้างของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
- 4.2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
- 4.3 ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
- 4.4 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
- 4.5 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปร
- 4.6 ผลการทดสอบสมมติฐาน
แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

4.1 โครงสร้างของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การศึกษาโครงสร้างของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จะทำการศึกษาข้อมูลประเภทของธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน รูปแบบของการจัดทำบัญชี แหล่งที่มาของเงินทุน ในการเริ่มดำเนินธุรกิจครั้งแรกและความต้องการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน สรุปผลการวิจัย ดังนี้

4.1.1 ประเภทของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย ประเภท อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ประเภทอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
ชิ้นส่วนยานยนต์	132	34.55
ปิโตรเคมี	43	11.26
อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า	201	52.62
อื่นๆ	6	1.57
รวม	382	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิจัยประเภทธุรกิจของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) พบว่าส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจ ผลิตอิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า จำนวน 201 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 52.62 รองลงมาประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ จำนวน 132 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.55 และ ประกอบธุรกิจผลิตปิโตรเคมี จำนวน 43 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11.26 ตามลำดับ และยังประกอบธุรกิจอื่นๆ จำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.57

4.1.2 ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย ระยะเวลาดำเนินธุรกิจของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ดังนี้
ตารางที่ 4.2 ร้อยละของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินงาน

ระยะเวลาในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
น้อยกว่า 3 ปี	-	-
3-5 ปี	94	24.61
6-10 ปี	166	43.46
11-15 ปี	55	14.40
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	67	17.54
รวม	382	100.00

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิจัยระยะเวลาการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) พบว่าส่วนใหญ่มีการดำเนินงานมาแล้ว 6 ถึง 10 ปี จำนวน 166 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 43.46 รองลงมาคือระยะเวลาการดำเนินงานมาแล้ว 3 ถึง 5 ปี จำนวน 94 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.61 และมีระยะเวลาการดำเนินงานมาแล้วมากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 67 แห่งคิดเป็นร้อยละ 17.54 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาดำเนินงานน้อยกว่า 3 ปี ไม่มีเลย

4.1.3 รูปแบบการจัดทำบัญชี ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย รูปแบบการจัดทำบัญชีธุรกิจของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามรูปแบบการจัดทำบัญชี

รูปแบบการจัดทำบัญชีธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
จ้างสำนักงานบัญชี	250	65.45
จัดทำเอง	132	34.55
รวม	382	100.00

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิจัยรูปแบบการจัดทำบัญชี ธุรกิจของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) พบว่าส่วนใหญ่มีการจ้างสำนักงานบัญชีเพื่อทำบัญชี จำนวน 250 แห่งคิดเป็นร้อยละ 65.45 รองลงมาคือจัดทำบัญชีเองจำนวน 132 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.55

4.1.4 แหล่งเงินทุนในการเริ่มดำเนินการครั้งแรกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย แหล่งเงินทุนในการเริ่มดำเนินการครั้งแรกของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ร้อยละของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามแหล่งเงินทุนในการเริ่มดำเนินการครั้งแรก

แหล่งเงินทุนในการเริ่มดำเนินการครั้งแรกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้ง แถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
เงินทุนตนเองและครอบครัว	95	24.87
เงินทุนจากหุ้นส่วน	246	64.40
เงินกู้จากสถาบันการเงิน เจ้าหนี้	41	10.73
เงินกู้จากแหล่งเงินทุนนอกระบบ	0	-
รวม	382	100.00

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิจัยแหล่งเงินทุนในการเริ่มดำเนินการครั้งแรกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) พบว่าส่วนใหญ่มีแหล่งเงินทุนในการดำเนินการครั้งแรกมาจากหุ้นส่วน จำนวน 246 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 64.40 รองลงมามีแหล่งเงินทุนมาจากเงินทุนของตนเองและครอบครัว จำนวน 95 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.87 และมีแหล่งเงินทุนมาจากเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินและเจ้าหนี้ จำนวน 41 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.73 ตามลำดับ ส่วนเงินกู้จากแหล่งเงินทุนนอกระบบ ไม่มีเลย

4.1. 5 ความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย ความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ร้อยละของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

จำแนกตามความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน

ความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้ง แถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	จำนวน	ร้อยละ
	(แห่ง)	(%)
ต้องการเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน	112	29.32
ต้องการเพื่อขยายกิจการ	12	3.14
ต้องการแต่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน	225	58.90
ไม่ต้องการเพราะมีเพียงพอแล้ว	33	8.64
รวม	382	100.00

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิจัยความต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) พบว่าส่วนใหญ่ต้องการเงินกู้แต่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน จำนวน 225 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 58.90 รองลงมาต้องการเงิน กู้เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน จำนวน 112 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 29.32 ไม่ต้องการเงินกู้เพราะมีเพียงพอแล้ว จำนวน 33 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.64 และต้องการเงินกู้เพื่อใช้ขยายกิจการ จำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.14 ตามลำดับ

4.2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ผลการวิจัยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) สรุปผลการวิจัย ดังนี้

4.2.1 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินโดยภาพรวม

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยภาพรวม ดังนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยภาพรวม

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน
	$\bar{x}$	$S.D.$	
การกำหนดต้นทุนและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน	5.81	0.6228	ใช้ประโยชน์มาก
การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้น	5.70	0.9357	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน	5.67	0.8855	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ	5.58	0.9951	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์สถานะทางการเงินเมื่อต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน	5.46	0.9760	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้	5.40	1.0886	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การตัดสินใจลงทุน	5.36	1.1031	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การจัดสรรงบประมาณ	5.27	0.9785	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น	5.24	1.2842	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	5.13	0.8284	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การบริหารหนี้	4.99	1.0987	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบ
ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยภาพรวม (ต่อ)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมายของค่าเฉลี่ย การใช้ประโยชน์จาก รายงานทางการเงิน
	$\bar{x}$	<i>S.D.</i>	
การวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว	4.95	0.9745	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์	4.81	0.8568	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของ	4.70	1.1031	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตราการหมุนของสินทรัพย์	4.47	0.9736	ใช้ประโยชน์ปานกลาง
การวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์	4.33	1.0917	ใช้ประโยชน์ปานกลาง
รวม	5.05	1.0271	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิจัยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้ง
แถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เมื่อนำมาจัดเรียงตามค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน
พบว่า มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.05) โดยมีการใช้
ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อกำหนดต้นทุนและประสิทธิภาพของการดำเนินงานอยู่ในระดับ มากที่สุด
(ค่าเฉลี่ย 5.81) รองลงมา มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน เพื่อกำหนดอัตราค่าไรขั้นต้น (ค่าเฉลี่ย
5.70) การวิเคราะห์อัตราค่าไรจากการดำเนินงาน (ค่าเฉลี่ย 5.67) การวิเคราะห์อัตราค่าไรสุทธิ (ค่าเฉลี่ย 5.58)
การวิเคราะห์สถานะทางการเงินเมื่อต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน (ค่าเฉลี่ย 5.46) การวิเคราะห์อัตราการ
หมุนเวียนของลูกหนี้ (ค่าเฉลี่ย 5.40) การตัดสินใจลงทุน (ค่าเฉลี่ย 5.36) การจัดสรรงบประมาณ (ค่าเฉลี่ย 5.27)
การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้อื้อหุ้น (ค่าเฉลี่ย 5.24) การวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน
(ค่าเฉลี่ย 5.13) การบริหารหนี้ (ค่าเฉลี่ย 4.99) การวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (ค่าเฉลี่ย 4.95) การ
วิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ค่าเฉลี่ย 4.81) การวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (ค่าเฉลี่ย 4.70)
และการวิเคราะห์อัตราการหมุนของสินทรัพย์ (ค่าเฉลี่ย 4.47) ส่วนการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์มีการ
ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.33)

4.2.2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินโดยแบ่งตามกลุ่มการใช้ประโยชน์ แยกราย ด้าน

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของอุตสาหกรรมการ
ผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยแบ่งตามกลุ่มการใช้ประโยชน์แยกรายด้าน ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบ
ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) แยกเป็นรายด้าน

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบ ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมายของค่าเฉลี่ยการใช้ ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน
	$\bar{x}$	<i>S.D.</i>	
การวัดสภาพคล่อง	5.16	0.9638	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวัดความสามารถทำกำไร	5.40	0.9915	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	4.47	0.9736	ใช้ประโยชน์ปานกลาง
การวัดสภาพหนี้สิน	4.52	1.0974	ใช้ประโยชน์ปานกลาง
การใช้ประโยชน์เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ และแผนกลยุทธ์	5.38	0.9558	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
รวม	4.98	0.9964	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิจัยพบว่า อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินโดย แยกเป็นรายด้าน ประกอบด้วย ด้านการวัดสภาพคล่อง ด้านการวัดความสามารถทำกำไร การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การวัด สภาพหนี้สิน และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อ กำหนดวัตถุประสงค์และแผนกลยุทธ์(การบริหารงาน) พบว่ามีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 4.98) โดยใช้ประโยชน์เพื่อวัดความสามารถทำกำไรมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.40) รองลงมาใช้ประโยชน์เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และแผนกลยุทธ์ (ค่าเฉลี่ย 5.38) ใช้ประโยชน์เพื่อวัดสภาพคล่อง (ค่าเฉลี่ย 5.16) การใช้ประโยชน์เพื่อวัดสภาพหนี้สิน (ค่าเฉลี่ย 4.52) ตามลำดับ ส่วนการใช้ประโยชน์เพื่อการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.47)

และเมื่อนำผลการวิจัยมาแยกตามการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) รายด้าน ประกอบด้วย การวัดสภาพคล่อง การวัดความสามารถในการทำกำไร การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การวัดความสามารถในการชำระหนี้ และ การใช้ประโยชน์เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และแผนกลยุทธ์ ดังนี้

- 1) การวัดสภาพคล่องของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ด้านการวัดสภาพคล่อง ดังนี้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน เพื่อวัดสภาพคล่อง ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปึงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปึง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมายของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ จากรายงานทางการเงิน
	$\bar{X}$	$S.D.$	
การวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	5.13	0.8284	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว	4.95	0.9745	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตรากาหมุนเวียนของลูกหนี้	5.40	1.0886	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
รวม	5.16	0.9638	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก

จาก ตารางที่ 4.8 ผลการวิจัยพบว่าการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินด้านสภาพคล่องพบว่ามีการใช้ประโยชน์ในการวัดสภาพคล่องอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.16) โดยมีการใช้ประโยชน์เรื่องการวิเคราะห์อัตรากาหมุนเวียนของลูกหนี้อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.40) รองลงมาการใช้ประโยชน์เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (ค่าเฉลี่ย 5.13) ส่วนการใช้ประโยชน์เพื่อวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.95)

2) การวัด ความสามารถในการทำกำไร ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปึงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปึงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ด้านการวัดความสามารถในการทำกำไร ดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถทำกำไรของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปึงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปึง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมายของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ จากรายงานทางการเงิน
	$\bar{X}$	$S.D.$	
การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้น	5.7	0.9357	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน	5.67	0.8855	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ	5.58	0.9951	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
รวม	5.65	0.9388	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิจัยพบว่า อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถทำกำไรอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.65) โดยมีการใช้ประโยชน์เรื่องการวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้น มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.70) รองลงมาใช้ประโยชน์เรื่อง การวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (ค่าเฉลี่ย 5.67) ส่วนการใช้ประโยชน์เรื่องการวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ ใช้ประโยชน์น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.58)

3) การวัด ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ด้านการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงาน ดังนี้

ตารางที่ 4. 10 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมายของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ จากรายงานทางการเงิน
	$\bar{X}$	$S.D.$	
การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์	4.81	0.8568	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น	5.24	1.2842	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์อัตราการหมุนของสินทรัพย์	4.47	0.9736	ใช้ประโยชน์ปานกลาง
รวม	4.84	1.0382	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิจัยพบว่า อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับค่อนข้าง มาก (ค่าเฉลี่ย 4.84) และในหมวดนี้ พบว่าการใช้ประโยชน์ เพื่อการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.24) รองลงมาใช้ประโยชน์เพื่อการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ค่าเฉลี่ย 4.81) ส่วนการใช้ประโยชน์เพื่อการวิเคราะห์อัตราการหมุนของสินทรัพย์ใช้ประโยชน์น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.47) ตามลำดับ

4) การวัดสภาพหนี้สิน

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ด้านการวัดสภาพหนี้สิน ดังนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพหนี้สินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน
	$\bar{x}$	<i>S.D.</i>	
การวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์	4.33	1.0917	ใช้ประโยชน์ปานกลาง
การวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	4.70	1.1031	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
รวม	4.52	1.0974	ใช้ประโยชน์ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพหนี้สินอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 4.52) และในหมวดนี้มีการใช้ประโยชน์เพื่อการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.70) ส่วนการใช้ประโยชน์เพื่อการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.33) ตามลำดับ

5) การวัดการกำหนดต้นทุนและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ด้านการ การกำหนดต้นทุนและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน ดังนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ด้านการ กำหนดต้นทุนและประสิทธิภาพของการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน
	$\bar{x}$	<i>S.D.</i>	
การตัดสินใจลงทุน	5.36	1.1031	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การบริหารหนี้	4.99	1.0987	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การจัดสรรงบประมาณ	5.27	0.9785	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การวิเคราะห์สถานะทางการเงินเมื่อต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน	5.46	0.9760	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก
การกำหนดต้นทุนและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน	5.81	0.6228	ใช้ประโยชน์มาก
รวม	5.38	0.9558	ใช้ประโยชน์ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อการ กำหนดต้นทุนและประสิทธิภาพของการดำเนินงานอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.38) และในหมวดนี้มีการใช้ประโยชน์ เพื่อการกำหนดต้นทุนและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.81) รองลงมาใช้ประโยชน์เพื่อ การวิเคราะห์สถานะทางการเงินเมื่อต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน (ค่าเฉลี่ย 5.46) การใช้ประโยชน์เพื่อการตัดสินใจลงทุน (ค่าเฉลี่ย 5.36) การใช้ประโยชน์เพื่อการจัดสรรงบประมาณ (ค่าเฉลี่ย 5.27) ตามลำดับ ส่วนการใช้ประโยชน์เพื่อการบริหารหนี้ใช้ประโยชน์น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.99)

4.3 ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย ด้าน ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ไว้ดังนี้ ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาค ตะวันออก (EEC)	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมายของค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.	
ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนการ กู้ยืม (ดอกเบี้ย) ต่ำ	5.51	1.0085	เข้าถึงแหล่งเงินทุนค่อนข้างมาก
ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมี ค่าธรรมเนียมในการดำเนินงานต่ำ	5.52	1.0391	เข้าถึงแหล่งเงินทุนค่อนข้างมาก
ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้ หลักทรัพย์ค้ำประกันต่ำ	5.51	0.9768	เข้าถึงแหล่งเงินทุนค่อนข้างมาก
ขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความ รวดเร็ว	5.45	1.0582	เข้าถึงแหล่งเงินทุนค่อนข้างมาก
รวม	5.51	1.0081	เข้าถึงแหล่งเงินทุน ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.51) โดยในหมวดนี้มีความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าธรรมเนียมในการดำเนินงานต่ำ อยู่ใน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.52) รองลงมาความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดย มีต้นทุนของเงินทุน (ดอกเบี้ย) ต่ำ กับความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันต่ำมีความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 5.51) ส่วนขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็วเข้าถึงแหล่งเงินทุนน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.45)

4.4 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ไว้ดังนี้
ตารางที่ 4. 14 แสดงค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายของค่าเฉลี่ย
	$\bar{x}$	<i>S.D.</i>	
ความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ	4.63	0.7221	มีประสิทธิภาพค่อนข้างมาก
ความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ	4.73	0.6981	มีประสิทธิภาพค่อนข้างมาก
ความพึงพอใจต่อสภาพคล่องของธุรกิจ	5.37	0.8189	มีประสิทธิภาพค่อนข้างมาก
ความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ	5.36	0.8286	มีประสิทธิภาพค่อนข้างมาก
ความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ	6.05	1.1364	มีประสิทธิภาพมาก
รวม	5.23	0.8408	มีประสิทธิภาพค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.23) ในหมวดนี้มีความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 6.05) รองลงมา ความพึงพอใจต่อสภาพคล่องของธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 5.37) ความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 5.36) ความพึงพอใจต่อ

ผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.73) ตามลำดับ ส่วน ความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจมีประสิทธิผลน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.63)

4.5 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) โดยใช้วิธีองค์ประกอบหลักเพื่อหาค่าน้ำหนักปัจจัย เพื่อลดจำนวนปัจจัยย่อยของปัจจัยที่ใช้วัดค่าตัวแปรโดยการหมุนแกนแบบแวนิแมกซ์ (Varimax) และใช้ค่า Factor Loading ของตัววัดปัจจัยมากกว่า 0.5 โดยตัววัดต้องไม่มีค่า Factor Loading สูงในปัจจัยมากกว่า 1 ปัจจัย เป็นเกณฑ์ในการกำหนดจำนวนปัจจัยที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการวัดค่าตัวแปร (เพ็ญธิดา, 2554) โดยค่าความน่าเชื่อถือได้ของปัจจัยพิจารณาจากค่า Cronbach Alpha ที่มากกว่า 0.6 จึงจะถือว่ามีความน่าเชื่อถือได้

4.5.1 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ไว้ดังนี้

ตารางที่ 4.15 ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปร การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยการวัดสภาพคล่องทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) KMO: Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling=0.697		2.074	69.119	0.891
การวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียน	0.956			
การวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว	0.900			
การวิเคราะห์อัตราส่วนการหมุนเวียนของลูกหนี้	0.892			

ตารางที่ 4.15 (ต่อ) คำนวณปัจจัยของตัวแปรการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของอุตสาหกรรมการผลิต
บนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยการวัดความสามารถในการทำกำไรของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC) KMO: Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling=0.687		2.851	95.028	0.889
การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้น	0.836			
การวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน	0.847			
การวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ	0.839			
ปัจจัยการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC) KMO: Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling=0.746		2.880	57.60	0.893
การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์	0.920			
การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น	0.842			
การวิเคราะห์อัตราการหมุนของสินทรัพย์รวม	0.924			
ปัจจัยการวัดสภาพหนี้สินของอุตสาหกรรมการผลิตบน พื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) KMO: Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling=0.812		1.726	86.287	0.889
วิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม	0.863			
วิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	0.863			

ตารางที่ 4.15 (ต่อ) คำนวณปัจจัยของตัวแปรการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยการวัดการบริหารของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)				
KMO: Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling=0.842		2.413	48.256	0.891
การตัดสินใจลงทุน	0.843			
การบริหารหนี้	0.806			
การจัดสรรงบประมาณ	0.832			
การวิเคราะห์สถานะทางการเงินเมื่อต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน	0.825			
การกำหนดต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงาน	0.833			

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิจัยพบว่า การใช้ปัจจัยเป็นเครื่องมือในการวัด ประกอบด้วย 1) ปัจจัยการวัดสภาพคล่องทางการเงิน ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 3 ปัจจัย 2) ปัจจัยการวัดความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 3 ปัจจัย 3) ปัจจัยการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 3 ปัจจัย 4) ปัจจัยการวัดสภาพหนี้สินประกอบด้วยปัจจัยย่อย 2 ปัจจัย และ 5) ปัจจัยการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 5 ปัจจัย พบว่า แต่ละปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน มีค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling) เท่ากับ 0.697, 0.687, 0.746, 0.812 และ 0.842 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 และมีค่า Eigen value มากกว่า 1 โดยมีค่าเท่ากับ 2.074, 2.851, 2.880, 1.726 และ 2.413 ตามลำดับ โดยแต่ละปัจจัยมีค่า Cronbach Alpha 0.891, 0.889, 0.893, 0.889 และ 0.891 ตามลำดับ และมีค่าน้ำหนักปัจจัยย่อยของแต่ละปัจจัยมากกว่า 0.6 โดยมีค่าปัจจัยการวัดสภาพคล่องทางการเงิน 0.956, 0.900 และ 0.892 ตามลำดับ ค่าปัจจัยการวัดความสามารถในการทำกำไร 0.836, 0.847, 0.839 ตามลำดับ ค่าปัจจัยการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน 0.920, 0.842 และ 0.924 ตามลำดับ ค่าปัจจัยการวัดสภาพหนี้สิน 0.863 และ 0.863 ตามลำดับ ค่าปัจจัยการปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน 0.843, 0.806, 0.832, 0.825, 0.833 ตามลำดับ

4.5.2 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ไว้ดังนี้

ตารางที่ 4.16 ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) KMO: Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling= 0.876		3.765	94.124	0.823
ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุนการกู้ยืม(ดอกเบี้ย)ต่ำ	0.913			
ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าธรรมเนียมในการดำเนินงานต่ำ	0.947			
ความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันต่ำ	0.982			
ขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว	0.970			

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ ของปัจจัยที่ใช้วัดความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัด 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีต้นทุน (ดอกเบี้ย) ต่ำ 2) ปัจจัยความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าธรรมเนียมในการดำเนินงานต่ำ 3) ปัจจัยความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันต่ำ และ 6) ขั้นตอนการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็ว พบว่า แต่ละปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling) เท่ากับ 0.876 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 มีค่า Eigen value มากกว่า 1 โดย มีค่าเท่ากับ 3.765 โดยมีค่า Cronbach Alpha เท่ากับ 0.823 และมีค่าน้ำหนักปัจจัยย่อยของแต่ละปัจจัย มากกว่า 0.6 คือ 0.913,0.947,0.982,0.970 ตามลำดับ

4. 5.3 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสรุปผลการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของปัจจัยที่ใช้วัดประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ไว้ดังนี้
ตารางที่ 4.17 ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรประสิทธิผลในการดำเนินงานของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ปัจจัย	Factor Loading	Eigen Value	% of Variance	Cronbach Alpha
ปัจจัยประสิทธิผลในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) KMO: Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling=0.770		4.335	86.708	0.985
ความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ	0.961			
ความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์ของธุรกิจ	0.954			
ความพึงพอใจต่อสภาพคล่องของธุรกิจ	0.951			
ความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ	0.933			
ความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจ	0.853			

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ใช้วัดประสิทธิผลในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัด 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยความพึงพอใจต่อความสามารถในการทำกำไร 2) ปัจจัยความพึงพอใจต่อผลตอบแทนในสินทรัพย์ 3) ปัจจัยความพึงพอใจต่อสภาพคล่อง 4) ปัจจัยความพึงพอใจต่อรูปแบบการดำเนินงาน และ 5) ปัจจัยความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงาน พบว่า แต่ละปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจประสิทธิผลด้านต่างๆ ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีค่า KMO (Kaiser Meyer-Olkin Measure of Sampling) เท่ากับ 0.770 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 มีค่า Eigen value มากกว่า 1 โดยมีค่าเท่ากับ 4.335 โดยมีค่า Cronbach Alpha เท่ากับ 0.985 และมีค่าน้ำหนักปัจจัยย่อยของแต่ละปัจจัย เท่ากับ 0.961, 0.954, 0.951, 0.933, 0.853 ตามลำดับ

4.6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการวิจัยผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกและประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

(EEC) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยอง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ซึ่งประกอบด้วย 3 จังหวัด ได้แก่จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยองและจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 382 แห่ง โดยศึกษาจากปัจจัย 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน 2) ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก และ 3) ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยมีผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) กับตัวแปรการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งประกอบด้วย 1) การวัดสภาพคล่องทางการเงิน 2) การวัดความสามารถในการทำกำไร 3) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน 4) การวัดสภาพหนี้สิน และ 5) การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ตัวแปร	ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก	การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	การวัดความสามารถในการทำกำไร	การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	การวัดสภาพหนี้สิน	การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	VIF
ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก	5.51 (1.0081)						
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	0.1850*	5.16 (0.9638)					4.042
การวัดความสามารถในการทำกำไร	0.2670*	0.4230*	5.40 (0.9915)				4.327
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	0.0460*	0.1660*	0.2410*	4.47 (0.9736)			2.263
การวัดสภาพหนี้สิน	0.2160*	0.8020*	0.7190*	0.3050*	4.52 (1.0974)		2.113
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	0.2100*	0.3380*	0.3610*	0.2740*	0.3970*	5.38 (0.9558)	3.559

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์พบว่า การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในด้าน การวัดความสามารถในการทำกำไรมากที่สุด ($r = 0.2670$) รองลงมาใช้ประโยชน์เพื่อวัดสภาพหนี้สิน ($r = 0.2160$) ใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ($r = 0.2100$) การใช้ประโยชน์เพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงิน ($r = 0.1850$) ส่วนการใช้ประโยชน์เพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์น้อยที่สุด ($r = 0.0460$) และยังพบว่าในการทดสอบ Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย การวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การวัดสภาพหนี้สินและการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยมีค่า Variance Inflation Factor (VIF) อยู่ระหว่าง 2.113 ถึง 4.327 ($VIF < 10$) แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อรูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้น (เพ็ญธิดา, 2554)

วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินกับความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Enter โดยกำหนดให้

Y หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

X_1 หมายถึง การวัดสภาพคล่องทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

X_2 หมายถึง การวัดความสามารถในการทำกำไรของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

X_3 หมายถึง การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

X_4 หมายถึง การวัดสภาพหนี้สินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

X_5 หมายถึง การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

∞ หมายถึง ค่าคงที่ของสมการ (ค่าของ y เมื่อ $x = 0$)

- β_1 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_1 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
 β_2 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_2 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
 β_3 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_3 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
 β_4 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_4 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
 β_5 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_5 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่
 e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นอย่างสุ่ม
 มีตัวแปรที่นำเข้าสมการดังนี้

สมการที่ 1

$$Y = \infty + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + e$$

ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลในการดำเนินงานของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาค ตะวันออก (EEC)			
	Beta	Std. Error	t	Sig
Constant		0339	2.3560	0.019*
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	0.171	0.088	1.9560	0.001*
การวัดความสามารถในการทำกำไร	0.152	0.071	-0.7260	0.048*
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	0.012	0.058	-1.439	0.041*
การวัดสภาพหนี้สิน	0.047	0.077	0.6170	0.038*
การใช้ประโยชน์ทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	0.063	0.085	0.740	0.046*

$Sig = 0.00$, $R^2 = 0.542$, $Adj.R^2 = 0.013$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จาก ตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพบว่าความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน 54.20% ($R^2 = 0.542$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ในด้านการวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร การวัดสภาพหนี้สินและการใช้ประโยชน์ทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

สมมุติฐานที่ 2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิผลของอุตสาหกรรม การผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ตัวแปร	ประสิทธิผล	การวัดสภาพคล่อง	การวัดความสามารถในการทำกำไร	การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	การวัดสภาพหนี้สิน	การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	VIF
ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอก	5.23 (0.8408)						
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	0.0860*	5.16 (0.9638)					3.2458
การวัดความสามารถในการทำกำไร	0.2170*	0.4230*	5.40 (0.9915)				3.1275
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	0.1160*	0.2660*	0.2410*	4.47 (0.9736)			2.9362
การวัดสภาพหนี้สิน	0.1260*	0.8020*	0.3610*	0.305*	4.52 (1.0974)		2.4188
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	0.2250*	0.3380*	0.0719*	0.2704*	0.3097*	5.38 (0.9558)	3.6220

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรประสิทธิผลในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) กับตัวแปรการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งประกอบด้วย 1) การวัดสภาพคล่องทางการเงิน 2) การวัดความสามารถในการทำกำไร 3) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน 4) การวัดสภาพหนี้สิน และ 5) การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) นอกจากนี้ยังพบว่า แต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานมีความสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.2250$) รองลงมาคือการใช้ประโยชน์เพื่อการวัดความสามารถในการทำกำไร ($r = 0.2170$) การวัดสภาพหนี้สิน ($r=0.1260$) การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ($r = 0.1160$) ตามลำดับ ส่วนการวัดสภาพคล่องทางการเงินมีความสัมพันธ์น้อยที่สุด ($r = 0.0860$)

ในการทดสอบ Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วยการวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร การวัดประสิทธิผลในการดำเนินงาน การวัดสภาพหนี้สินและการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน พบว่ามีความสัมพันธ์กันเชิงบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยมีค่า Variance Inflation Factor (VIF) อยู่ระหว่าง 2.4188 ถึง 3.6220 ($VIF < 10$) แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อรูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้น (เพ็ญธิดา, 2554)

การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression)

เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Enter โดยกำหนดให้

Y หมายถึง ประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

X_1 หมายถึง การวัดสภาพคล่องทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

X_2 หมายถึง การวัดความสามารถในการทำกำไรของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

X_3 หมายถึง การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

X_4 หมายถึง การวัดสภาพหนี้สินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

X_5 หมายถึง การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบ
ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

∞ หมายถึง ค่าคงที่ของสมการ (ค่าของ y เมื่อ $x = 0$)

β_1 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_1 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_2 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_2 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_3 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_3 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_4 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_4 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

β_5 หมายถึง สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวแปร X_5 ขณะที่ตัวแปรอื่นคงที่

e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นอย่างสุ่ม
มีตัวแปรที่นำเข้าสมการดังนี้

สมการที่ 2

$$Y = \infty + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + e$$

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงาน
ทางการเงินกับประสิทธิผลในการดำเนินงานของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาค
ตะวันออก (EEC)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	ประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียง เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)			
	Beta	Std. Error	t	Sig.
Constant		0.412	7.224	0.000*
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	0.241	0.129	4.761	0.231
การวัดความสามารถในการทำกำไร	0.157	0.016	1.392	0.008
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	0.345	0.025	2.024	0.004
การวัดสภาพหนี้สิน	-0.072	0.076	0.085	0.357
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	0.169	0.153	0.171	0.000*

Sig = 0.00 , $R^2 = 0.315$, $Adj.R^2 = 0.380$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จาก ตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน พบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน 31.50% ($R^2 = 0.315$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 โดยพบว่าการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน เพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรและการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

ต่างกัน การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่างกัน

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามประเภทธุรกิจ

การใช้ประโยชน์ จากรายงานทาง การเงิน	ประเภทธุรกิจ										F	Sig.
	ชิ้นส่วนยานยนต์		ปิโตรเคมี		อิเล็กทรอนิกส์/ ไฟฟ้า		อื่นๆ		รวม			
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			$\bar{x}$	SD.		
การวัดสภาพ คล่องทางการเงิน	5.13	0.8655	5.05	,8387	5.19	0.7200	5.13	0.3651	5.16	0.9638	1.546	0.202
การวัด ความสามารถใน การทำกำไร	4.87	1.0230	5.60	0.9724	5.64	0.8880	5.78	0.0910	5.40	0.9915	3.135	0.326
การวัด ประสิทธิภาพใน การดำเนินงาน	4.48	1.0350	4.95	0.7614	4.36	1.0883	4.94	0.4924	4.47	0.9736	1.850	0.438
การวัดสภาพ หนี้สิน	4.36	0.7100	4.48	1.0688	4.53	0.9752	4.12	0.7498	4.52	1.0974	4.760	0.075
การใช้ประโยชน์ ในทางปฏิบัติเพื่อ การบริหารงาน	4.67	0.6800	4.40	0.5477	4.38	0.5756	4.10	0.3209	5.38	0.9558	6.253	0.242
รวม	5.20	0.1670	5.10	0.4332	5.02	0.5520	5.19	0.3751	4.98	0.9964	4.425	0.416

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของธุรกิจของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามประเภทธุรกิจพบว่า อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ผลิตปิโตรเคมี อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้าและอื่นๆ มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=4.425$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

- 1) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ผลิตปิโตรเคมี อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้าและอื่นๆ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.546$)
- 2) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ผลิตปิโตรเคมี อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้าและอื่นๆ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=3.135$)
- 3) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ผลิตปิโตรเคมี อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้าและอื่นๆ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.850$)
- 4) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาค ตะวันออก (EEC) ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ผลิตปิโตรเคมี อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้าและอื่นๆ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพหนี้สินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=4.760$)
- 5) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ผลิตปิโตรเคมี อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้าและอื่นๆ ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=4.425$)

TNI

THAI - NICHII INSTITUTE OF TECHNOLOGY

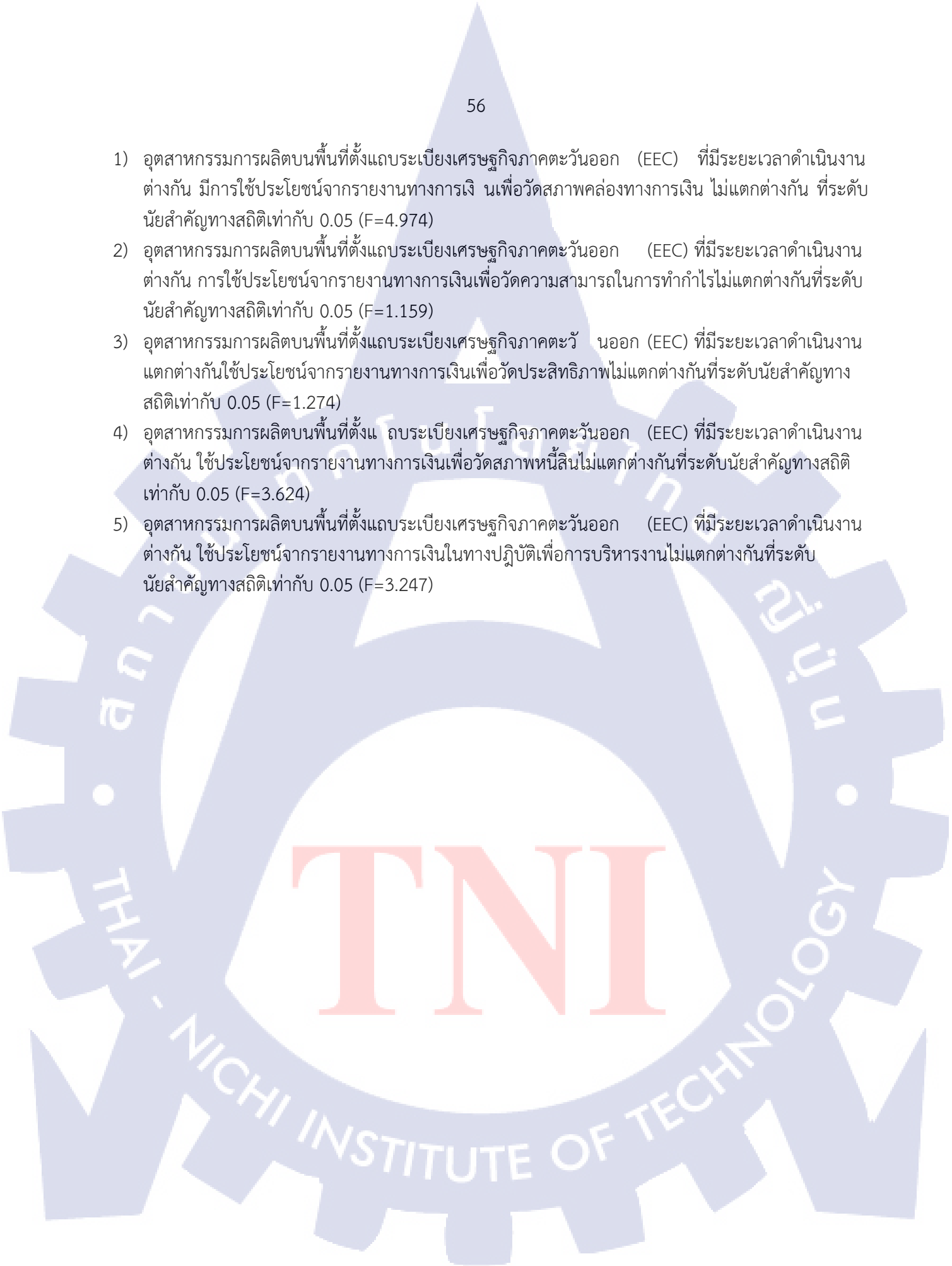
การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามระยะเวลาดำเนินงาน

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามระยะเวลาดำเนินงาน

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน	ระยะเวลาในการดำเนินงาน										รวม	F	Sig	
	น้อยกว่า 3 ปี		3-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		มากกว่า 15 ปีขึ้นไป					
		SD.		SD.		SD.		SD.		SD.				
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	-	-	5.15	0.5796	5.09	0.8583	5.19	1.011	5.3	0.413	5.16	0.9638	4.974	0.304*
การวัดความสามารถในการทำกำไร	$\bar{x}$	-	$\bar{x}$ 5.70	0.6882	$\bar{x}$ 5.48	1.0951	$\bar{x}$ 5.84	0.8028	$\bar{x}$ 5.71	0.49	$\bar{x}$ 5.40	0.9915	1.159	0.226*
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	-	-	4.73	0.8256	4.75	0.8285	4.16	1.1116	4.81	6.323	4.47	0.9713	1.274	0.036*
การวัดสภาพหนี้สิน	-	-	4.41	0.8497	4.42	1.1198	4.6	1.202	4.88	0.993	4.52	1.0975	3.624	0.312*
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	-	-	5.3	0.5451	5.35	0.6037	5.51	0.735	5.48	0.4668	5.38	0.9558	3.247	0.127*
รวม	-	-	5.06	0.1386	5.02	0.4354	5.26	0.4608	5.24	0.3862	4.98	0.9964	2.152	0.218*

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามระยะเวลาดำเนินงาน พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีระยะเวลาดำเนินงานต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=2.152$) และเมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า

- 1) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีระยะเวลาดำเนินงานต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน เพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงิน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=4.974$)
- 2) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีระยะเวลาดำเนินงานต่างกัน การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.159$)
- 3) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีระยะเวลาดำเนินงานแตกต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.274$)
- 4) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีระยะเวลาดำเนินงานต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพหนี้สินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=3.624$)
- 5) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีระยะเวลาดำเนินงานต่างกัน ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=3.247$)

THAI-NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

TNI

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามการจัดทำบัญชีธุรกิจ

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามการจัดทำบัญชีธุรกิจ

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน	การจัดทำบัญชีธุรกิจ				รวม				
	จ้างสำนักงานบัญชีจัดทำ (1)		จัดทำเอง (2)						
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.	t	Sig.	LSD
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	5.52	0.9926	4.93	1.9927	5.16	0.9638	1.745	0.024	(1)>(2)
การวัดความสามารถในการทำกำไร	5.30	1.2468	4.98	1.2811	5.40	0.9915	2.417	0.039	(1)>(2)
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	4.40	1.2051	4.55	0.9187	4.47	0.9763	1.345	0.673	
การวัดความสามารถในการชำระหนี้	4.38	0.9354	4.62	0.9433	4.52	1.0975	3.971	0.711	
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	5.61	0.9440	4.18	0.9345	5.38	0.9558	1.210	0.017	(1)>(2)
รวม	5.24	1.0648	4.96	1.0141	4.98	0.9964	1.154	0.738	(1)>(2)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.24 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามการจัดทำบัญชีธุรกิจของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามการจัดทำบัญชีธุรกิจ พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินไม่แตกต่างกัน ด้านการใช้ประโยชน์เพื่อการวัดความสามารถในการชำระหนี้และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหาร ส่วนการใช้ประโยชน์เพื่อการวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=1.154$) และเมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

- 1) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน เพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=1.745$)
- 2) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน เพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=2.417$)
- 3) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=1.345$)
- 4) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพหนี้สินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=3.971$)
- 5) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($t=1.210$) ดังตารางที่ 4.24

การวิเคราะห์การใช้ประโยชน์ที่ต่างกันรายคู่ พบว่า

- 1) การใช้ประโยชน์ด้านสภาพคล่องทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจ้างสำนักงานทำระบบบัญชี มีการใช้ประโยชน์มากกว่า ที่มีการจัดทำระบบบัญชีเอง
- 2) การใช้ประโยชน์ด้านการวัดความสามารถในการทำกำไรของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจ้างสำนักงานทำระบบบัญชี มีการใช้ประโยชน์มากกว่า ที่มีการจัดทำระบบบัญชีเอง
- 3) การใช้ประโยชน์ ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจ้างทำระบบบัญชี มีการใช้ประโยชน์มากกว่า ที่มีการจัดทำระบบบัญชีเอง

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามแหล่งเงินทุนเริ่มแรก

ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามแหล่งเงินทุนเริ่มแรก

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	แหล่งเงินทุนเริ่มแรก								F	Sig.
	ทุนตนเอง		ทุนหุ้นส่วน		สถาบันการเงินและเจ้าหนี้การค้า		รวม			
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.		
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	5.10	0.8634	5.19	0.5940	5.20	0.9682	5.16	0.9638	0.996	0.394
การวัดความสามารถในการทำกำไร	5.52	1.0671	5.80	0.5595	5.60	1.0728	5.45	0.9950	1.075	0.360
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	4.80	0.8867	4.79	0.7733	4.98	1.0445	4.47	0.9763	1.116	0.342
การวัดสภาพหนี้สิน	4.44	1.0896	4.58	0.8152	4.53	1.4480	4.52	1.0975	0.773	0.462
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	5.35	0.6397	5.38	0.4818	5.41	0.7743	5.38	0.9558	1.198	0.309
รวม	5.04	0.4323	5.15	0.4826	5.14	0.4140	5.11	0.9964	3.144	0.419

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.25 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามแหล่งเงินทุนเริ่มแรก พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีแหล่งเงินทุนเริ่มแรก ต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=3.144$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

- 1) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=0.996$)
- 2) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน เพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.075$)

- 3) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.116$)
- 4) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพหนี้สินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=0.773$)
- 5) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.198$) ดังตารางที่ 4.25

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามความต้องการเงินทุน

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามความต้องการเงินทุน

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน	ความต้องการเงินทุน										F	Sig.
	ต้องการเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน		ต้องการเพื่อใช้ขยายกิจการ		ต้องการแต่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน		ไม่ต้องการเพราะมีเพียงพอแล้ว		รวม			
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			$\bar{x}$	SD.		
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	5.01	0.5868	5.11	0.1917	5.20	0.6544	5.07	0.7207	5.16	0.9638	1.546	0.202
การวัดความสามารถในการทำกำไร	5.63	0.6734	5.65	0.1298	5.72	0.7345	5.09	0.0433	5.45	0.9950	1.800	0.128
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	4.73	0.7613	4.45	0.4791	4.77	0.9017	5.27	0.4023	4.47	0.9763	1.852	0.138
การวัดสภาพหนี้สิน	4.37	0.7911	4.50	0.4312	4.53	0.9349	4.44	0.0922	4.52	1.0975	1.763	0.215
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	5.24	0.4496	5.39	0.1550	5.37	0.5982	5.37	0.0594	5.38	0.9558	6.253	0.192
รวม	5.00	0.4807	5.02	0.5332	5.12	0.4742	5.05	0.3622	5.11	0.9964	4.281	0.338

จากตาราง 4.26 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจ

ภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามความต้องการเงินทุน พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีความต้องการเงินทุน ต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=4.281$) และเมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า

- 1) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.546$)
- 2) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน เพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.800$)
- 3) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.852$)
- 4) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพหนี้สินไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=1.763$)
- 5) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ($F=6.253$) ดังตารางที่ 4.26

สรุปภาพรวมการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินตามลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ตารางที่ 4.27 ภาพรวมการทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณี เศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	ลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบประเพณีเศรษฐกิจภาค ตะวันออก (EEC)				
	ประเภท ธุรกิจ	ระยะเวลาใน การ ดำเนินงาน	การจัดทำ ระบบบัญชี ธุรกิจ	แหล่งเงินทุน เมื่อเริ่ม ดำเนินการ	ความ ต้องการ เงินทุน
การวัดสภาพคล่องทางการเงิน	-	-	✓	-	-
การวัดความสามารถในการทำกำไร	-	-	✓	-	-
การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	-	-	-	-	-
การวัดสภาพหนี้สิน	-	-	-	-	-
การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงาน	-	-	✓	-	-

✓ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.2 7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินโดยภาพรวมของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) พบว่า

- 1) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีประเภทธุรกิจต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินไม่แตกต่างกันทุกด้าน ได้แก่การวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การวัดสภาพหนี้สินและการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหาร
- 2) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีระยะเวลาดำเนินธุรกิจต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ไม่แตกต่างกัน ทุกด้าน ได้แก่การวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การวัดสภาพหนี้สินและการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหาร
- 3) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีการจัดทำบัญชีธุรกิจต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการวัดสภาพหนี้สิน ส่วนการใช้ประโยชน์แตกต่างกัน ได้แก่ การวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร และการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหาร
- 4) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีแหล่งเงินทุนในการเริ่มดำเนินการแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินไม่แตกต่างกันทุกด้าน ได้แก่การวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การวัดสภาพหนี้สินและการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหาร
- 5) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่มีความต้องการเงินทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ได้แก่การวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การวัดสภาพหนี้สินและการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหาร

TNI

THAI-NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องอิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างของอุตสาหกรรมการผลิต เพื่อศึกษาประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิต เพื่อศึกษาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิต และเพื่อศึกษาผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิต กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 382 แห่ง ประกอบด้วยอุตสาหกรรมการผลิต ชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมผลิตปิโตรเคมี อุตสาหกรรมผลิตอิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า และอื่นๆ เช่น เครื่องหนัง เซลลูลาร์ อัญมณี เป็นต้น โดยสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัยพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 โครงสร้างของธุรกิจ ของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

จากผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 382 แห่ง ครอบคลุม การผลิต ชิ้นส่วนยานยนต์ ปิโตรเคมี อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า และอื่นๆ ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจผลิต อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า มากที่สุดเนื่องจากภาคตะวันออกเป็นภาคที่มีความต้องการสินค้าประเภทอิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้าจำนวนมาก และได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ ส่วนใหญ่มีการดำเนินกิจการมาแล้ว 6 ปี ถึง 10 ปี ส่วนใหญ่จ้างสำนักงานบัญชีเพื่อทำบัญชีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญธิดา พงษ์ธานี (2554) ได้สรุปไว้ว่ากลุ่มของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นกลุ่มลูกค้าของสำนักงานบัญชีมากที่สุดซึ่งมีร้อยละ 85 ของรายชื่อที่ยื่นแบบรายการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล (กรมสรรพากร, 2559) ด้านแหล่งเงินทุนตอนเริ่มแรกดำเนินกิจการส่วนใหญ่มีเงินทุนมาจากหุ้นส่วน จากตัวเองและจากครอบครัว ส่วนใหญ่อุตสาหกรรมเหล่านี้ต้องการเงินกู้จากสถาบันการเงินแต่ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน และเห็นว่าถ้ากู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินนั้นจะมีเงื่อนไขในการนำหลักทรัพย์ไปค้ำประกันเงินกู้ยืมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2559) ที่ได้สรุปไว้ว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ใช้เงินทุนตนเองโดยไม่ต้องการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน

5.2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

จากผลการวิจัยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อนำมาสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

5.2.1 โดยภาพรวม

จากผลการวิจัยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เมื่อนำมาจัดเรียงตามค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินพบว่ามีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.05) โดยมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อกำหนดต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงานระดับ มาก

ที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.81) รองลงมา มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน เพื่อการวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้น การวิเคราะห์อัตรากำไรจากการดำเนินงาน การวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิ การวิเคราะห์สถานะทางการเงินเมื่อต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน การวิเคราะห์อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ การตัดสินใจลงทุน การจัดสรรงบประมาณ การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น การวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน การบริหารหนี้ การวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ การวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน และการวิเคราะห์อัตราการหมุนของสินทรัพย์ ตามลำดับ ส่วนการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ มีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.33) เมื่อนำมาวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าการใช้ประโยชน์ด้านการวัดความสามารถในการทำกำไรมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.40) รองลงมา การใช้ประโยชน์ด้านการวัดสภาพคล่อง ด้านการวัดสภาพหนี้สิน ตามลำดับ ส่วนการใช้ประโยชน์ด้านการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ใช้ประโยชน์น้อยที่สุด (4.47) แยกเป็นรายด้านได้ดังนี้

5.2.2 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่อง

จากผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.16) โดยมีการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อการหมุนเวียนของลูกหนี้มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.40) รองลงมา ใช้ประโยชน์วัดสภาพคล่องโดยการวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ส่วนการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวิเคราะห์อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว ใช้ประโยชน์น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.95)

5.2.3 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไร

จากผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถทำกำไรอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.65) โดยมีการใช้ประโยชน์เรื่องการวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.70) รองลงมา ใช้ประโยชน์เรื่องการวัดอัตรากำไรจากการดำเนินงาน ส่วนการใช้ประโยชน์เรื่อง การวัดกำไรสุทธิ ใช้ประโยชน์น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.58)

5.2.4 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

จากผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับค่อนข้าง (ค่าเฉลี่ย 4.84) และในหมวดนี้ พบว่าการใช้ประโยชน์เพื่อการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.24) รองลงมา ใช้ประโยชน์เพื่อการวัดอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ส่วนการใช้ประโยชน์เพื่อการวัดอัตราการหมุนของสินทรัพย์ ใช้ประโยชน์น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.47)

5.2.5 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพหนี้สิน

จากผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพหนี้สินอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 4.52) และในหมวดนี้มีการใช้ประโยชน์เพื่อการวัดอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.70) ส่วนการใช้ประโยชน์เพื่อการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.33)

5.2.6 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดการบริหารงาน

จากผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อการ กำหนดต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงาน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.38) และในหมวดนี้มีการใช้ประโยชน์เพื่อการกำหนดต้นทุนและประสิทธิผลของการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.81) รองลงมา ใช้ประโยชน์เพื่อ การวิเคราะห์สถานะทางการเงิน

เมื่อต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน การใช้ประโยชน์เพื่อการตัดสินใจลงทุน การใช้ประโยชน์เพื่อการจัดสรรงบประมาณ ตามลำดับ ส่วนการใช้ประโยชน์เพื่อการบริหารหนี้จะใช้ประโยชน์น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.99)

5.3 ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

จากผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยภาพรวมมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.51) โดยมีความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยมีค่าธรรมเนียมในการดำเนินงานต่ำมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.52) รองลงมาความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยได้รับอัตรา (ดอกเบี้ย) ต่ำและความสามารถในการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันต่ำ ตามลำดับ ส่วนขั้นตอนในการขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินมีความรวดเร็วระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.45) สาเหตุของปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนนั้นถึงแม้ว่าโดยภาพรวมจะเข้าถึงค่อนข้างมาก แต่มีบางกลุ่มที่ยังเข้าถึงแหล่งเงินทุน ค่อนข้างยากเนื่องมาจากการขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกันเงินกู้ยืม ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันสูงและระยะเวลาในการใช้คืนเงินกู้ยืมนาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2559) ที่ได้สรุปไว้ว่าสถาบันการเงินยังไม่ค่อยยอมปล่อยกู้ให้กับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยไม่ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมและเห็นว่าธุรกิจเหล่านี้ยังขาดหลักทรัพย์และมีหลักทรัพย์ไม่เพียงพอต่อการค้ำประกันเงินกู้ยืม เกรงว่าจะเกิดความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งต้นทุนในการปล่อยเงินกู้ของสถาบันการเงินค่อนข้างสูง อีกทั้งภาครัฐยังคอยกำกับและให้ทำรายงานการจัดทำประวัติการกู้ยืมเงินของอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มงวด

5.4 ประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

จากผลการวิจัยพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 5.23) โดยมีประสิทธิภาพต่อความมั่นคงในการดำเนินงานของธุรกิจมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 6.05) รองลงมาประสิทธิภาพด้านสภาพคล่องของธุรกิจ ประสิทธิภาพด้านรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ และประสิทธิภาพต่ออัตราผลตอบแทนในสินทรัพย์ ตามลำดับ ส่วนประสิทธิภาพต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจน้อยที่สุด (4.63) ซึ่งให้เห็นว่าถึงแม้ว่าจะมีความพึงพอใจต่อความมั่นคงในการดำเนินงาน แต่ การดำเนินงานเพื่อก่อให้เกิดกำไรและการบริหารกิจการให้มีผลตอบแทนนั้นยังมีความเสี่ยงอยู่ อาจมาจากการที่เงินทุนส่วนใหญ่มาจากเงินทุนจากหุ้นส่วนและมาจากตนเองและครอบครัวเป็นหลักโดยไม่ได้กู้ยืมจากสถาบันการเงิน ซึ่งนับว่าเป็นการดีที่ไม่มีหนี้สินระยะยาวและไม่มีความเสี่ยงในการรักษาสภาพคล่อง แต่จากการที่มีเงินทุนจำกัด จึงไม่สามารถพัฒนารูปแบบการบริหารให้ทันสมัยได้ และขาดการพัฒนาทรัพยากรประเภทยบุคคล สอดคล้องกับการวิจัยของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2559) ที่สรุปไว้ว่าสภาพปัญหาด้านการเงิน ด้านเทคโนโลยี ด้านการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบุคลากร ด้านต้นทุนการผลิต ส่วนใหญ่ขาดความรู้ในเรื่องของเทคโนโลยี ขาดความรู้ด้านการจัดการองค์กร สาเหตุหนึ่งมาจากการมีเงินทุนค่อนข้างต่ำไม่เพียงพอต่อการพัฒนาความรู้ จึงทำให้ขาดความสามารถในการแข่งขันด้านความสามารถในการทำกำไรได้ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเพ็ญธิดา (2554) ที่สรุปไว้ว่าธุรกิจควรมีการพัฒนาความรู้เพื่อสามารถแข่งขันเพื่อให้เกิดกำไรให้กับองค์กรได้

5.5 การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

จากการวิจัยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบ
ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งประกอบด้วยการวัดสภาพคล่องทางการเงินของอุตสาหกรรม
ผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 3 ปัจจัย การวัด
ความสามารถในการทำกำไรของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 3 ปัจจัย การวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้ง
แถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 3 ปัจจัย การวัดสภาพหนี้สินของ
อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 2
ปัจจัย และ การใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบ
ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วยปัจจัยย่อย 5 ปัจจัย พบว่า

1) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีการใช้
ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเห็นถึงการให้
ความสำคัญต่อการประเมินสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจ โดย อุตสาหกรรมผลิต อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า
ให้ความสำคัญต่อการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อประเมินสภาพคล่องทางการเงินมากที่สุด และ
มากกว่าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ปิโตรเคมีและอื่นๆ

2) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีการใช้
ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเห็นถึงการ
ให้ความสำคัญต่อการประเมินความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ โดย อุตสาหกรรมผลิต ปิโตรเคมี ให้
ความสำคัญต่อการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อ วัดความสามารถในการทำกำไร มากที่สุด และ
มากกว่าอุตสาหกรรมผลิตอิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และอื่นๆ

3) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีการใช้
ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งเห็นว่าการ
วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานนั้นมีปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจนอกเหนือจากรายงานทางการเงิน
เช่น ผลการดำเนินงานของรายบุคคลและการบริหารงาน โดยอุตสาหกรรมผลิตปิโตรเคมี ให้ความสำคัญ
ต่อการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อ วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มากที่สุด และมากกว่า
อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้าและอื่นๆ

4) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้ความสำคัญ
ต่อการประเมินสภาพหนี้สินอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเห็นว่าไม่ให้ความสำคัญจากการนำรายงานทางการเงิน
ไปใช้ประโยชน์ด้านสภาพหนี้สิน โดยอุตสาหกรรมผลิตอิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้าให้ความสำคัญมากที่สุดและ
มากกว่าปิโตรเคมีชิ้นส่วนยานยนต์และอื่นๆ

5) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) มีการใช้
ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเห็นถึงการให้
ความสำคัญต่อการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อ การบริหารงาน โดยอุตสาหกรรม
ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ให้ความสำคัญมากที่สุด มากกว่าอุตสาหกรรมผลิตอิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า ปิโตรเคมี
และอื่นๆ

สรุปได้ว่าอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ประเภท
ชิ้นส่วนยานยนต์ ปิโตรเคมี อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า และอื่นๆ ส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อการใช้ประโยชน์

จากรายงานทางการเงิน ซึ่งผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การให้ความสำคัญต่อการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินนั้นอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญธิดา (2554) ที่ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่าผู้ประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ขาดการใช้ระบบมาตรฐานการรายงานทางการเงินเพื่อการพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคต จึงไม่สามารถนำมาใช้เพื่อการบริหารจัดการทางการเงินขององค์กรได้ ผู้ประกอบการพอใจในรูปแบบการบริการจัดการแบบเดิม จึงไม่สนใจที่จะใช้รายงานทางการเงินเพื่อขยายกิจการ ผู้ประกอบการไม่เชื่อถือรายงานทางการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี เนื่องจากมีวิธีการจัดทำได้หลายวิธี อาจทำให้ตัดสินใจผิดพลาดได้ ข้อมูลบางอย่างถือว่าเป็นความลับของบริษัท ไม่ต้องการให้บุคคลได้รับรู้

5.6 ผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

จากผลการวิจัยผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) พบว่า

- 1) ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ประเภทชิ้นส่วนยานยนต์ ปีโตรเคมี อิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า และอื่นๆ ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินร้อยละ 54.20 โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินด้านการวัดสภาพคล่องทางการเงิน การวัดความสามารถในการทำกำไร การวัดสภาพหนี้สินและการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของธุรกิจ
- 2) ด้านประสิทธิผลในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินร้อยละ 31.50 โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในทางปฏิบัติเพื่อการบริหารงานของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
- 3) การให้ความสำคัญต่อการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ที่เห็นว่ามี ความแตกต่างกันอย่างชัดเจนคือ การจัดทำระบบบัญชีที่แตกต่างกันเล็งเห็นถึงประโยชน์ในการใช้รายงานทางการเงินแตกต่างกัน ส่วน ความแตกต่างกันของประเภทธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ แหล่งเงินทุนเริ่มแรกและความต้องการเงินกู้ ที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างในการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงิน

สรุปผลการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินส่งผลกระทบ เชิงบวกต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) โดยการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินขึ้นอยู่กับรูปแบบธุรกิจ ซึ่งให้เห็นว่าการจัดทำรายงานทางการเงินที่ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีและครบถ้วนจะช่วยให้ทราบถึงสภาพทางการเงิน และนำไปวางแผนและตัดสินใจในอนาคต และยังสามารถเป็นเอกสารกำกับการกู้ยืมกับสถาบันการเงินที่สำคัญ และน่าเชื่อถือได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เฉลิมขวัญ (2559) ซึ่งได้สรุปผลการวิจัยว่ารายงานทางการเงินเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยข้อมูลจากรายงานทางการเงินที่ดีและมีคุณภาพจะส่งผลให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินงานและทำให้เจ้าของธุรกิจมองเห็นช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในอนาคต

5.7 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องอิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ได้ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

- 1) การลดปัญหาแหล่งเงินทุนของ อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) สถาบันการเงินควรลดขั้นตอนการกู้ยืมลง เพื่อไม่ให้ความซับซ้อน และควรกำหนดหลักทรัพย์ค้ำประกันให้เหมาะสม
- 2) ถ้าภาครัฐมีจุดประสงค์ที่จะส่งเสริม อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) อย่างจริงจัง ควรมีแหล่งรวบรวมข้อมูลด้านเงินทุน เพื่อเป็นทางเลือกหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม
- 3) อุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ยังมีการจ้างสำนักงานบัญชีเพื่อจัดทำระบบบัญชีจากหน่วยงานภายนอก อาจส่งผลให้การควบคุมทางการเงินไม่ชัดเจน ส่งผลกระทบต่อการนำตัวเลขมาวิเคราะห์ตลาดเคลื่อนและอาจส่งผลเสียต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานได้
- 4) นอกจากผู้บริหารจะใช้การพิจารณาปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานแล้ว ผู้บริหารจะใช้รายงานทางการเงินเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ดังนั้นตัวเลขที่ปรากฏในงบการเงินควรเป็นตัวเลขที่ถูกต้อง และอ้างอิงแหล่งที่มาได้

5.8 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยอิทธิพลของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ครั้งนี้พบข้อจำกัดของการวิจัยและควรนำมาทำวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

- 1) ควรทำการศึกษาเรื่องผลกระทบจากการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินให้ทั่วทุกภูมิภาค แล้วนำมาสร้างเครือข่ายองค์ความรู้ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการหาแหล่งเงินทุน
- 2) ควรทำการศึกษาเงื่อนไขและแนวทางการให้เงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินที่ให้การสนับสนุนเงินทุนกับอุตสาหกรรมการผลิต บนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการลดต้นทุนทางการเงินและลดขั้นตอนการอนุมัติเงินทุน
- 3) ควรทำการศึกษาวิจัยถึงผลประโยชน์ที่อุตสาหกรรมผลิตบนพื้นที่ตั้งแถบระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ได้รับจากภาครัฐ เพื่อจะรู้ว่า แนวทางการส่งเสริมของภาครัฐให้การส่งเสริมอย่างทั่วถึงและประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงไร และนำมาแก้ไขปัญหาด้านอย่างเหมาะสม
- 4) ควรทำการศึกษาวิจัยโดยใช้เครื่องมือวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นและนำผลของการวิจัยมาใช้ประโยชน์กับกลุ่มเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงอุตสาหกรรม.(2559).ข้อมูลประเภทอุตสาหกรรม;กรุงเทพมหานคร
- เฉลิมขวัญ ครุบุญยงค์.(2559).รายงานวิจัยเรื่องผลกระทบการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเขตภาคกลางตอนบน.สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น; กรุงเทพมหานคร
- เฉลิมขวัญ ครุบุญยงค์.(2558).การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน .สำนักพิมพ์บริษัทซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน);กรุงเทพมหานคร
- ชื่นจิตร อังวรารงค์และนงนคินิตย์ จันทร์จรัส.(2546).รายงานวิจัยเรื่อง ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย:สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต;มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ฐิติพร วรฤทธิ์.(2550).รายงานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพระบบสารสนเทศทางการบัญชีความได้เปรียบทางการแข่งขันและความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs;จังหวัดมหาสารคาม
- ดารณี เอื้อชนะจิตร.(2550).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและลักษณะองค์กรธุรกิจที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม:มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต;กรุงเทพมหานคร
- ทิพาพร ขวัญมา.(2555).รายงานวิจัย เรื่องผลกระทบของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีบริหารที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ;กรุงเทพมหานคร
- ธกานต์ ขาติวงศ์.(2550).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของจริยธรรมธุรกิจและวัฒนธรรมองค์กรที่มีต่อคุณภาพงบการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย,วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต;มหาวิทยาลัยมหาสารคาม;จังหวัดมหาสารคาม
- ธนากรกสิกรไทย.(2559).บทความ แผนลงทุน EEC หนุน SME โต โอกาสของ SME จากระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC);กรุงเทพมหานคร
- ธีรชัย โรจนพิสุทธิ์.(2558).บทความ SMEs 005 กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการลดและควบคุมต้นทุนการผลิต .กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม;กรุงเทพมหานคร
- เบญจวรรณ ตรากิจจรกุล.(2547).รายงานวิจัยเรื่อง คุณภาพของสารสนเทศทางบัญชีที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีขอธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษาอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี;มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- ปิยมาศ เหลือล้น.(2555).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในจังหวัดสุรินทร์;จังหวัดมหาสารคาม
- พัชรินทร์ วิเศษประสิทธิ์.(2552).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงินที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ:วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตรัชมหาบัณฑิต;มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- เพ็ญธิดา พงษ์ธานี.(2554).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและประสิทธิผลของธุรกิจ SMEs ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล;กรุงเทพมหานคร

เรวดี แก้วมณี.(2560).บทความ จัปตาระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา กลุ่มจังหวัดเป้าหมายในการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ข้อมูลการศึกษาเขตพิเศษยุทธศาสตร์คันไซ,สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ:สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค;กรุงเทพมหานคร

วันนพรัตน์ ชื่นพิบูลย์.(2552).รายงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีและประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ”

วิมลพรรณ เลหาเจริญยศ.(2553).การบัญชีบริหาร;จังหวัดเชียงใหม่

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2559).รายงานสถานการณ์ SMEs

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ .(2557).กรอบแนวคิดทางการบัญชีเรื่องการรายงานทางการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์.(2559).มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1(ปรับปรุง 2557); กรุงเทพมหานคร

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2559).ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ;กรุงเทพมหานคร

สุภาพร กุศลสัตย์.(2550).รายงานวิจัยเรื่อง การนำมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยในมุมมองของผู้สอบบัญชี;คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ;กรุงเทพมหานคร

สุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์.(2559).รายงานวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร;สารนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต; วารสารวิชาการคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี:ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มิย.2559;หน้า 187-199

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ.(2560).ฉบับวันที่ 13 มีนาคม 2560.รายงานเศรษฐกิจ;กรุงเทพมหานคร

อักษรารณณ์ แวนแก้ว.(2548).รายงานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ;จังหวัดมหาสารคาม

อนรรักษ์ ทองสุโขวงษ์และคณะ.(2553).รายงานวิจัยเรื่อง การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ;กรุงเทพมหานคร

Krejcie, R.V.,and Morgan D.W.(1970).Determining Sample Size for Research Activities. Psychological measurement (1970) : 607-610

TNI

THAI-NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY